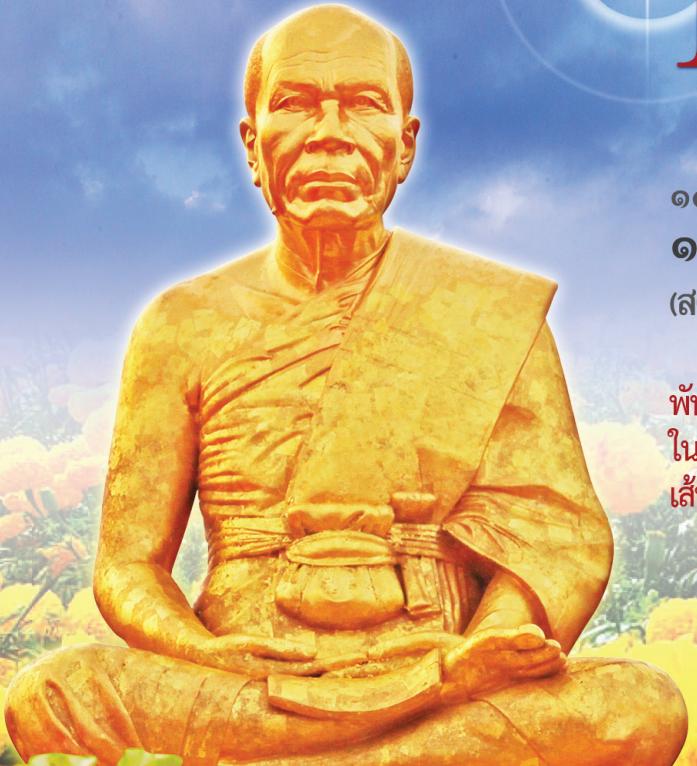

Dhamma TIME

๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

๑๐๘ ปี พระมงคลเทพมุนี
(สด จนทสโร)

“ร่วมปลูกต้นกล้า...ดอกดาวร้าย
พันธุ์ทองชุมชนเจริญ เพื่อรับรับพุทธ
ในการเดินธุดงค์ธรรมชัย ในการสถาปนา
เส้นทางสายทองคำ”

* ข่าวบุญต่างประเทศ

“ศูนย์ปฏิบัติธรรมไฮดี้ แอลนด์ สวิตเซอร์แลนด์
จัดกิจกรรมบ้านกัลยาณมิตร”

* ข่าวบุญในประเทศไทย

“ธุดงค์ธรรมชัยเส้นทางมหาปูชนียารย์ฯ ปีที่ 2”

* ประเพณีบุญบั้งไฟ

“ประวัติความเป็นมาของประเพณีบุญบั้งไฟ”

* ਆນุภาพหลวงปู่ด้วนภากน้า ภาษีเจริญ

“ตอน..เก็บ บ. จี้ ถ้าหลวงปู่ไม่ช่วยไว้”

* ਆນุภาพหลวงปู่ด้วนภากน้า ภาษีเจริญ

“ตอน..หลับได้เงินเที่่น ตื่นได้เงินแสน”

* ਆนานุภาพหลวงปู่ด้วนภากน้า ภาษีเจริญ

“ตอน..หักคนสึกແມ่นนัก โดยลุงหล้อม”

* ธรรมะเพื่อประชาชน

“อย่าด่วนตัดสินใจ”

* ธรรมะเพื่อประชาชน

“โลก-apiนัศเพราะอานาจกิเลส”

* แรงบันดาลใจจากพระไตรปิฎก

ณ ป่าระตุลัย

“เหตุที่นำความสุขมาให้”

* 128 ปี พระมงคลเทพมุนี

“10 ตุลาคม 2555 ครบรอบ 128 ปี

พระมงคลเทพมุนี (สด จนทสโร)

พระผู้ปราบมาร”

* อะไรที่ทำให้ต้องเปลี่ยนใจ

“ผิดเคยคิด...จะมาเผาวัด”

www.dmc.tv

Tel.02-831-1774

เกาะติด
สถานการณ์
ข่าวบุญ

หนังสืออิเล็กทรอนิกส์
online
mp3 นำนั่งสมาธิ

dmc-tv

ดูสด

LIVE

อ่านธรรมะ
กฏแห่งกรรม

ฟันในฟันตัดซ่าง
ทบทวนทุกวัน

ธรรมะเยาวชน
การตูน

www.dmc.tv

ชมถ่ายทอดสดทุกวัน ชมรายการย้อนหลัง

สมาชิก นรภ สวารุค กฏแห่งกรรม ศูนย์รวมสื่อธรรมะมากมาย
ให้คุณอยู่ในบุญตลอดเวลา

TOP OF WEEK

ข่าวบุญต่างประเทศ

“ศูนย์ปฏิบัติธรรมไอยิด์ แลนด์ สวิตเซอร์แลนด์ จัดกิจกรรมบ้านกัลยาณมิตร”

๑

ข่าวบุญในประเทศไทย

“ธุดงค์ธรรมซัยเส้นทางมหาปูชนียาจารย์ฯ ปีที่ 2”

๒

ประเพณีบุญบั้งไฟ

“ประวัติความเป็นมาของประเพณีบุญบั้งไฟ”

๓๐

อาบุพลดลงปูวัดปากน้ำ ภาคใต้

“ตอน..เกือบ บ่ ลี ถ้าหลงปูไม่ช่วยได้”

๑๖

อาบุพลดลงปูวัดปากน้ำ ภาคใต้

“ตอน..หลับได้เงินมีน ตื่นได้เงินแสน”

๒๐

ธรรมะเพื่อประชาชน

“อย่าด่วนตัดสินใจ”

๒๔

ธรรมะเพื่อประชาชน

“โลกพินาศ เพราะอำนาจกิเลส”

๒๗

แรงบันดาลใจจากพระไตรปิฎก ณ ป่าประดู่ลาย

“เหตุที่นำความสุขมาให้”

๓๐

128 ปี พระมงคลเทพมุนี

“10 ตุลาคม 2555 ครบรอบ 128 ปี พระมงคลเทพมุนี (สด จนุทสโร) พระผู้ปราบมาร”

๓๒

อะไรทำให้ต้องเปลี่ยนใจ

“ผมเคยคิด...จะมาเฝ้าวัด”

๓๗

ข่าวบุญต่างประเทศ

กิจกรรมบ้านกัลยาณมิตร

ณ ศูนย์ปฏิบัติธรรมไฮดี้ แลนด์ สวิตเซอร์แลนด์

ศูนย์ปฏิบัติธรรมไฮดี้ แลนด์ สวิตเซอร์แลนด์

กิจกรรมบ้านกัลยาณมิตร ณ ศูนย์ปฏิบัติธรรมไฮดี้ แลนด์ สวิตเซอร์แลนด์
วันอาทิตย์ที่ 23 กันยายน พ.ศ.2555

กิจกรรมบ้านกัลยาณมิตร ณ ศูนย์ปฏิบัติธรรมไฮดี้ แลนด์

ศูนย์ปฏิบัติธรรมไฮดี้ แลนด์ สวิตเซอร์แลนด์ ได้จัดกิจกรรมบ้านกัลยาณมิตร เป็นประจำอย่างตลอดต่อเนื่องทุกเดือน โดยเหล่าสาวกชั้นผู้รักการสั่งสมบุญทั้งชาวไทยและชาวต่างถิ่น ภายใต้การนำของพระสงฆ์ในประเทศสวิตเซอร์แลนด์และประเทศไทย ได้ร่วมกันจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติธรรมไฮดี้ แลนด์ ให้กราบไหว้ขอพร บริกรรมภายในวัดพระภูเขาเรียว ประเทศเยอรมนีเพื่อไปเป็น

เนื้อน้ำบุญแก่เหล่ากัลยาณมิตรทั้งชาวไทยและชาวต่างถิ่นอีกด้วย ในวันอาทิตย์ที่ 23 กันยายน พ.ศ.2555 ที่ผ่านมา โดยมี กัลฯ ปวีณา ชีทธ์ เป็นประธานในพิธีจุดธูปเทียนบูชาพระวัตถุบรรจุ, กัลฯ-นานวะแก้ว บัวแก้ว เป็นผู้นำกล่าวคำถวายภัตตาหาร เป็นสังฆทาน, และปวีณา ชีทธ์ นำกล่าวคำถวายคิลานเกสซ์ ตามลำดับ ตามด้วยกิจกรรมตักบาตร

พระอาจารย์นำนั่งสมาธิ กลุ่นใจให้ส่องคติบูรชุทธิ

ช่วงบ่าย เป็นพิธีถวายผ้าป่า โดยมีกัลฯ ทองไส ในวัด เป็นผู้แทนนำกล่าวคำถวาย ซึ่งในวันนี้ ยังมีพิธีทำบุญอุทิศส่วนกุศลแด่กัลฯ คุณแม่ เครื่อวัลย์ จันทร์ผล โดยมีกัลฯ นวนแก้ว บัวแก้ว เป็นประธานในพิธี อีกทั้งพี่น้องกัลฯ ชาวลาวในประเทศสโล伐เกอร์แลนด์ มาร่วมทำบุญอุทิศส่วนกุศลในวันนี้เป็นจำนวนมาก ยังจิตของผู้ให้ทาน เต็มเปี่ยมไปด้วยความเย็นใจ ผ่านกิจกรรมที่ทำจิตให้ผ่องใส ตามหลักของพระพุทธศาสนา

อีกทั้งพระอาจารย์ยังได้มे�ตตาให้ธรรมะเรื่อง หาบุญได้ รักษาบุญได้ และใช้บุญเป็น บุญส่งผลให้มีความสุขทั้งในปัจจุบัน และชีวิตหน้า อีกทั้งยังสามารถอุทิศส่วนบุญที่เราได้ทำไว้ดีแล้ว ให้แก่ผู้ที่ล่วงลับไปแล้วได้ จากนั้นจึงรับพระพะ พระอาจารย์มอบของที่ระลึกและหนังสืออยู่ในบุญ มอบผ้าไตรกฐินประจำปี ให้กับเหล่าสาวกเพื่อนำกลับไปอุปสมบทฐานจิตก่อนนำมาร่วมงานทอดกฐินในวันอาทิตย์ที่ 25 พฤษภาคม เป็นลำดับสุดท้าย

ถวายคติบานาสีช

ตักบาตรข้าวสารอาหารแห้งแด่คณะสงฆ์

ตักบาตรข้าวสารอาหารแห้งแด่คณะสงฆ์

พิธีถวายผ้าป่า

พิธีถวายผ้าป่า

พระอาจารย์มกุฎของที่ระลึกและหนังสืออยู่ในบุญ มอบผ้าให้ราชนปะจ้ำปี
ให้กับเหลาสาครุณ เพื่อนำกลับไปอุทิชฐานจิต

ข่าวบุญในประเทศไทย

ธุดงค์ธรรมชัยเส้นทางมหาปูชนียาจารย์ฯ ปีที่ 2

ข้อมูลจำนวนวันและระยะทางธุดงค์ธรรมชัย เส้นทางมหาปูชนียาจารย์ฯ ปีที่ 2

ธุดงค์ธรรมชัย เส้นทางมหาปูชนียาจารย์ ปีที่ 2 บนกลีบดอกดาวร้ายที่ยวารที่สุดในโลก

เริ่มจากเรียงจากภารกิจการโรงเรียนอนุบาลผ่านผู้นักวิทยา

ภาพธุดงค์ธรรมชัยสถาบันเส้นทางมหาปูชนียาจารย์ เมื่อต้นปี พ.ศ.2555

ข้อมูลจำนวนวัน/ระยะทาง

เริ่มเดินธุดงค์ตั้งแต่วันพุธที่ 2 ถึงวันอาทิตย์ที่ 27 มกราคม พ.ศ.2556 รวมทั้งหมด 26 วัน เป็นระยะทาง 456 กิโลเมตร เพิ่มขึ้นจากที่เคยทำสถิติไว้ในกินเนสเวิร์ลเรคอร์ด อีก 28.2 กิโลเมตร (คือครั้งแรกทำสถิติไว้ที่ 427.8 กิโลเมตร แต่ครั้งนี้จะเพิ่มเป็น 456 กิโลเมตร)

จำนวนพระธุดงค์

พุทธบุตรผู้มีบุญที่จะร่วมเดินธุดงค์ในครั้งนี้ มีจำนวนทั้งหมด 1,128 รูป (ครั้งที่แล้ว 1,127 รูป)

ข้อมูลดอกดาวร้าย

ข้อมูลดอกดาวร้ายที่เราจานนำมาย่อย ต้อนรับพระธุดงค์ในครั้งนี้

1. การปลูกดอกดาวร้าย

ดอกดาวร้ายต้องใช้ระยะเวลาในการปลูก นับตั้งแต่เพาะเมล็ดจนกว่าจะเก็บเกี่ยวดอก รวม

ทั้งหมดประมาณ 80 วัน และสามารถเก็บดอกได้ตลอดต่อเนื่องถึง 2 เดือน การเก็บดอกดาวร้ายสามารถเก็บได้ทุกๆ 4 วัน คือเก็บ 1 วัน เว้นไป 3 วัน ค่อยเก็บอีก เพราะต้องคอยให้ดอกดาวร้ายค่อยๆ ทยอยกันเป็นบานเต็มที่

การเก็บดอก

โดยใน 1 ตันสามารถเก็บได้เฉลี่ยที่ 20 ดอก ต่อตัน โดยจะแยกสามารถเก็บได้ 2-3 ดอก, ระยะกลาง 5-10 ดอก, ระยะท้าย 3-5 ดอก แต่ถ้าดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดี ก็สามารถเก็บดอกดาวร้ายได้ถึง 100 ดอกต่อตัน

2. ระยะเวลาที่เหมาะสมในการปลูก

ต้องปลูกดอกดาวร้ายเพื่อให้เก็บดอกได้ในวันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2556 และนำมาว่ามไปรย์ต้อนรับพระธุดงค์ในวันที่ 2 มกราคม ต้องปลูกอย่างช้าที่สุดภายในวันที่ 13 ตุลาคมนี้ ซึ่งเหลือเวลาอีกเพียง 5 วันเท่านั้น เมื่อคำนวณแล้วจะใช้เวลาในการปลูก 80 วันพอดี แบบเฉียดชิว

ดาวราย พันธุ์ชัยภูมิเศรษฐีโกลด์

ดอกดาวราย

เป็นเส้นทางที่ประหนึ่งปุ่ลัดด้วย
ทองคำตลอดทั้งสาย เราชำใช้ดอก
ดาวรายอยู่ที่ประมาณ 150 ดอกต่อ
1 เมตร ** ระยะทางทั้งหมด 456
กิโลเมตร = 456,000 เมตร ใน 1
เมตรใช้ 150 ดอก

เมื่อคำนวณแล้วเราต้องใช้
ดอกดาวรายทั้งหมด 68,400,000
ดอก (68 ล้าน 4 แสนดอก) หรือ
ประมาณ 70 ล้านดอก

** ถ้าคำนวณเป็นไร่ ใน 1 ไร่จะ^{สามารถปลูกได้ 3,500 ตัน, 1 ตัน}

วันเพาะเมล็ดดอกดาวรายพร้อมกัน 10 ตุลาคม

ถ้าจะให้ดีและเหมาะสมที่สุดในการเพาะต้น
กล้าราย ก็ต้องเพาะในวันที่ดีที่สุดและเหมาะสม
ที่สุด วันนั้นก็คือวันที่ 10 ตุลาคมนี้ คือเมื่อเราไป
ร่วมงานที่โลตัสแลนด์เสร็จแล้ว เรายังนำเมล็ดพันธุ์
ต้นสมบัติจักรพรรดิที่ได้รับจากกลับไปเพาะที่บ้าน
กันต่อเลยนะจ๊ะ ถ้าเราเพาะต้นกล้ารายในวันที่ 10
ตุลาคมนี้ก็จะสามารถเก็บดอกดาวรายครั้งแรกได้
ในวันที่ 29 ธันวาคม ก็จะเป็นการเก็บล่วงหน้าก่อน
การเดินธุรกิจเพียงแค่ 3 วันเท่านั้น

ดอกดาวรายนี้สามารถปลูกได้ทั้งในกระถาง
ทั้งในถุงเพาะปลูก และสามารถปลูกในพื้นดินได้
โดย ขอเพียงแค่ปลูกในพื้นที่ที่ดินแห้งแลด เมื่อ
ดอกบานเต็มที่แล้วเราจะทยอยตัดเก็บໄว โดยนำไป
ผึ่งลมให้แห้งก่อนแล้วค่อยนำไปแขวนตู้เย็น ถ้าทำ
แบบนี้จะสามารถเก็บดอกดาวรายไว้ได้นานถึง 1
เดือน

3. จำนวนดอกดาวรายที่ใช้ในธุรกิจครั้งนี้

เพื่อให้เส้นทางในการเดินธุรกิจในครั้งนี้

เก็บได้ 20 ดอก ดังนั้นใน 1 ไร่ก็จะสามารถเก็บดอก
ดาวรายได้ 70,000 ดอก ซึ่งสามารถนำมาสร้างเป็น^{ถนนที่ปุ่ลัดด้วยทองคำได้ถึง 466 เมตร}

** ถ้าคำนวณเป็นดอก ในการเดินธุรกิจครั้งนี้ ต้อง^{ใช้ดอกดาวรายทั้งหมด 70 ล้านดอก, โดยพื้นที่ 1}
ไร่จะเก็บดอกได้ 7 หมื่นดอกต่อไร่,

ดังนั้นเมื่อคำนวณแล้ว ถ้าจะปลูกให้ได้^{ทั้งหมด 70 ล้านดอก ก็ต้องใช้พื้นที่ในการปลูก}
1,000 ไร่

*** ดังนั้น ประกาศข่าวดีถึงผู้มีบุญที่อยากร่วมงาน
บุญใหญ่ในการสร้างถนนที่ประหนึ่งปุ่ลัดด้วย
ทองคำ อันจะทำให้ชีวิตนี้เต็มกว่า “ราย ราย
ราย” ดังเช่นท่านชัยภูมิเศรษฐีโกลด์

ขอเชิญมาอาบบุญให้กับนี้ด้วยการร่วมปลูกดอก
ดาวรายเป็นจำนวนตั้งแต่ 1 ไร่ขึ้นไป โดยสามารถ
ติดต่องหะเบียนเพื่อนำดอกดาวรายที่ปลูกได้มา^{ส่งที่ส่วนกลางวัดพระธรรมกายได้ที่}
เบอร์ 083-298-0660

ประเพณี...บุญบังไฟ

ประเพณีบุญบังไฟ ประวัติความเป็นมาของบุญบังไฟ

ประวัติความเป็นมาของบุญบังไฟ

ประเพณีบุญบังไฟ เป็นประเพณีหนึ่งของภาคอีสานของไทยรวมไปถึงลาว โดยมีต้นทางมาจากนิทາพินี้บ้านของภาคอีสานเรื่องพระยาคันคาก เรื่องผาแดงนางไอก ซึ่งในนิทາพินี้บ้านดังกล่าวได้กล่าวถึง การที่ชาวบ้านได้จัดงานบุญบังไฟขึ้นเพื่อเป็นการบูชา พระยาแण หรือเทพรัตน์สถาลาเทพนุตร ซึ่ง ชาวบ้านมีความเชื่อว่า พระยาแণมีหน้าที่คอยดูแลให้ฝนตกถูกต้องตามฤดูกาล และมีความชื่นชอบไฟเป็นอย่างมาก หากหมู่บ้านได้มีจัดทำการจัดงานบุญบังไฟบูชา ฝนก็จะไม่ตกถูกต้องตามฤดูกาล อาจก่อให้เกิดภัยพิบัติกับหมู่บ้านได้

ประเพณีบุญบังไฟมีมาแต่ครั้งโบราณยังหาหลักฐานที่แนชัด มีข้อสันนิษฐานเกี่ยวกับความเป็นมา

ของประเพณีบุญบังไฟในแต่ต่างๆ ได้ดังนี้

ความเชื่อของชาวบ้านกับประเพณีบุญบังไฟ

ชาวบ้านเชื่อว่ามีโลกมนุษย์ โลกเทวดา และมนุษย์อยู่ใต้อิทธิพลของเทวดา การรำพีฟ้าเป็นตัวอย่างที่แสดงออกทางด้านการนับถือเทวดา และเรียกเทวดาว่า “แณ” เมื่อถือว่ามีแณก็ถือว่า ฝน ฟ้า ลม เป็นอิทธิพลของแณ หากทำให้แณโปรดปราน มนุษย์ก็จะมีความสุข ดังนั้นจึงมีพิธีบูชาแณ การจุดบังไฟก็อาจเป็นอีกวิธีหนึ่งที่แสดงความเคารพหรือส่งสัญญาณความภักดีไปยังแณ ชาวอีสานจำนวนมากเชื่อว่าการจุดบังไฟเป็นการขอฝนจากพญานาค และมีนิทາพรัมปราเซ่นนี้อยู่ทั่วไป แต่ความเชื่อนี้ยังไม่พบหลักฐานที่แน่นอน

นอกจากรากน้ำในวรรณกรรมอีสานยังมีความเชื่ออย่างหนึ่งคือ เรื่องพญาคันคาค หรือคางคก พญาคันคาคได้รับกับพญาแคนจนชนะแล้วให้พญาแคนบันดาลผนลงมาตกยังโลกมนุษย์

ความหมายของบังไฟ

คำว่า “บังไฟ” ในภาษาถิ่นอีสานมักจะสับสนกับคำว่า “บ่องไฟ” แต่ที่ถูกนั้นควรเรียกว่า “บังไฟ” ดังที่ เจริญชัย คงโพธิจัน ได้อธิบายความแตกต่างของคำทั้งสองไว้ว่า บังหมายถึง สิ่งที่เป็นกระบอก เช่น บังทิง สำหรับใส่น้ำดื่ม หรือบังข้าวหلام เป็นต้น

ส่วนคำว่า บ่อง หมายถึง สิ่งของใดๆ ก็ได้มี 2 ชิ้น มาสวมหรือประกอบเข้ากันได้ ส่วนนอกเรียกว่า บ่อง ส่วนในหรือสิ่งที่เอาไปสอดใส่จะเป็นสิ่งใดก็ได้ เช่น บ่องมีด บ่องขวน บ่องเสียม บ่องวัว บ่องค่วย ดังนั้น คำว่า บังไฟ ในภาษาถิ่นอีสาน จึงเรียกว่า บังไฟ ซึ่งหมายถึงดอกไม้ไฟชนิดหนึ่ง มีหางยาวเอวดินประสิวมาคั่งกับถ่านไม้ต้มให้เข้ากันจนละลายเรียกว่า หมีอ (ดินปืน) และเอาหมื่อนนั้นใส่กระบอกไม้ไผ่ต้มให้แน่นเจาะรูตอนท้ายของบังไฟ เอาไฝ่ท่อนอื่นมัดติดกับกระบอกให้ใส่หมื่อโดยรอบ เอาจไม้ไผ่ยาวล้านนิ้วมัดประกับต่อออกไปเป็นทางยาว สำหรับใช้ถ่วงหัวให้สมดุลกัน เรียกว่า “บังไฟ” ในทศนารถผู้วิจัย บังไฟ คือการนำเอกสารของไม้ไผ่ เลาเหล็ก ท่อเอสлон หรือเลาไม้อย่างใดอย่างหนึ่งมาบรรจุหมีอ (ดินปืน) ตามอัตราส่วนที่ซ่างกำหนดไว้แล้วประกอบท่อนหัวและท่อนหางเป็นรูปต่างๆ ตามที่ต้องการ เพื่อนำไปจุดฟุ่งขึ้นสู่อากาศ จะมีควันและเสียงดัง บังไฟมีหลายประเภท ตามจุดมุ่งหมายของประโยชน์ในการใช้สอย

ในทางศาสนาพุทธกับประเพณีบุญบังไฟ

บังไฟขนาดเล็ก

มีการฉลองและบูชาในวันวิสาขบูชาคลายเดือนแหก มีการทำดอกไม้ไฟในแบบต่างๆ ทั้งไฟน้ำมัน ไฟครุปเทียนและดินประสิว มีการทำทานรักษาศีล เจริญภาวนา

ส่วนประกอบของบังไฟ

1. เลาบังไฟ เลาบังไฟคือส่วนประกอบที่ทำหน้าที่บรรจุดินปืน มีลักษณะเป็นรูปทรงกรวยบอกกลมยาว มีความยาวประมาณ 1.5 - 7 เมตร ทำด้วยลำไม้ไผ่เล็กใช้ร้าวไม้ไผ่ (ตอก) ปิดเป็นเกลียวเชือกพันรอบเลาบังไฟอีกรั้งหนึ่งให้แน่น และใช้ดินปืนที่ชาวบ้านเรียกว่า “หมีอ” อัดให้แน่นลงไปในเลาบังไฟ ด้วยวิธีใช้สากตำแล้วเจาะรูสายชนวนเสร็จแล้วนำเลาบังไฟ ไปมัดเข้ากับส่วนหางบังไฟ ในสมดัตติมนิยมนำวัสดุอื่นมาใช้เป็นเลาบังไฟแทนไม้ไผ่ ได้แก่ ท่อเหล็ก ท่อพลาสติก เป็นต้น เรียกว่าเลาเหล็กซึ่งสามารถอัดดินปืนได้แน่นและมีประสิทธิภาพในการยิงได้สูงกว่า

2. หางบังไฟ หางบังไฟคือเป็นส่วนสำคัญทำหน้าที่คล้ายหางเสือ ของเรือคือสร้างความสมดุลย์ให้กับบังไฟโดยบังคับทิศทางบังไฟให้ยิงขึ้นไปในทิศทางตรงและสูง บังไฟแบบเดิมนั้น ทำจากไม้ไผ่ทั้งลำ ต่อมารัตน์นาเป็นหางท่อนเหล็กและ

หางท่อนไม้ไผ่ติดกันหางท่อนเหล็กมีลักษณะเป็นท่อนกลม ทรงกระบอกมีความยาวประมาณ 8-12 เมตร ทำหน้าที่เป็นคานจัดยกลำตัวบังไฟชูให้สูงไปข้างหน้าทำมุ่งประมาณ 30-40 องศา กับพื้นดิน โดยบังไฟจะยื่นไปข้างหน้ากว่าประมาณ 7-8 เมตร ปลายหางด้านหนึ่งตั้งอยู่บนฐานที่ตั้งบังไฟ

3. ลูกบังไฟ เป็นลำไม้ไผ่ที่นำมาประกอบเลาบังไฟโดยมัดรอบลำบังไฟ บังไฟลำหนึ่งจะประกอบด้วยลูกบังไฟประมาณ 8-15 ลูก ขึ้นอยู่กับขนาดของบังไฟ เดิมลูกบังไฟมีแปดลูก มีชื่อเรียกว่า “บังไฟ” ตามภาษาไทยที่มีขนาดเล็กกว่าได้แก่ ลูกอ้อ ลูกกลาง ลูกนางและลูกก้อย ลูกบังไฟช่วยให้รูปทรงของบังไฟกลมเรียวสวยงาม นอกจากนี้ลูกบังไฟยังเป็นพื้นผิวของรับการเอื้อรือการตกแต่งลวดลายประดิษฐ์

ลายบังไฟ : ใช้ลายศิลป์ไทย คือ ลายกนก อันเป็นลายพื้นฐานในการลับลายบังไฟ โดยช่าง

จะนิยมใช้กระดาษดังโภทองด้านเป็นพื้นและสีเม็ดมะนาวเป็นตัวสับลาย เพื่อให้ลายเด่นชัดในการตกแต่งเพื่อให้ความสวยงาม

ตัวบังไฟ : มีลูกอ้อจะใช้ลายประจามาลายหน้าเทพพนม ลายหน้ากาล ลูกເຂົ້າໃຫຍປະຈາຍກໍາມປຸປ່ລວ ແລະ ลายหน้ากรุดານ ລຸ່ງ

กรวยเชิง : เป็นลวดลายไทยที่เขียนอยู่เชิงยานที่ประดับพิริวลงมาจากซ่างตัวบังไฟ

ยาบ : เป็นผ้าประดับให้เลาบังไฟ จะสับลายได้ขึ้นอยู่กับช่างบังไฟนั้น เช่น ลายก้านขุดลายก้านดอกใบเทศ

ตัวพระนาง : เป็นรูปหลักชนสีอ่องผ้าแดง นางໄອ หรือตัวละครในเรื่องรามเกียรติ พระลักษณ์พระราม เป็นต้น

กระรอกเผือก : ท้าวพังคี
เปล่งร่างมาเพื่อให้นางไօ่นลงในล

ปล้องคาด : ลายวักร้อย

ลายลูกพัดใบเทศ ลายลูกพัด
ขอสร้อย เป็นต้น

เกริน : เป็นส่วนที่ยื่นออก
สองข้างของบุษบก เป็นรูป
รอนเบ็ดลายกนก สำหรับตั้งจัตวา
ท้ายเกริน ราชรถประดับส่วนท้าย
ของห้างปั้งไฟ

บุษบก : เป็นองค์ประกอบไว้บนราชรถ
เพื่อสมมุติให้เป็นปราสาทพาเด้งนางไ่อ

ต่างบั้งไฟ : ลายกระจังปฏิญาณ ลายก้านขด
ลายพุ่มข้าวบินท์

ลายประกอบตกแต่งอื่นๆ : ลายกระจังตั้ง
กระจังหวาน กระจังตาอ้อม ลายน่องสิงห์ บัวร่วง
กลีบขนุน

ประเพณีบังไฟ

1. บังไฟไหว้

บังไฟโบราณหรือไหว้เป็นบังไฟขนาดเล็กตัว
กระบอกจะยาวขึ้น ประมาณ 4-10 นิ้ว บรรจุหมี่อ
หนักประมาณ 1 ส่วน 8 ถึง 1 ส่วน 2 กิโลกรัม ใช้
หางยาวประมาณ 1-4 เมตร มีกระบอกไม้ไผ่เล็กๆ
มัดวงรอบตัวบังไฟ นิยมทำประกอบกันในบังไฟ
ใหญ่ (บังไฟหมื่น, บังไฟแสน) ปัจจุบันไม่ค่อยนิยม
ทำ เพราะไม่มีช่าง

2. บังไฟม้า

บังไฟชนิดนี้เป็นบังไฟขนาดเล็กจุดไปตาม
ทิศทางที่กำหนดใช้เส้นลวดเป็นวิธีตึงไปยังเปา-
หมายที่ต้องการ ลักษณะทั่วไปเป็นบังไฟที่ทำ
จากกระบอกไม้ไผ่ 1 ปล้อง ขนาดแล้วแต่ต้องการ
โดยทั่วไปเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 2 นิ้ว ยาว
ประมาณ 1 พุ่ตทางภาคกลางและภาคอีสานเรียก
ว่า “ลูกหนู” คล้ายม้าที่กำลังวิ่ง ถ้าติดรูปอะไรก็
เรียกชื่อไปตามนั้น เป็นคนซึ่งม้า รูปวัว แล้วแต่จะทำ
รูปอะไร บางครั้งภาคเหนือเรียกว่า บอกไฟยิง

3. บังไฟช้าง

บังไฟชนิดนี้ไม่มีหาง มีชื่ออีกอย่างหนึ่งว่า
กระโพกหรือตะโพก เวลาจุดไม่ต้องการให้พุ่งขึ้น
ไปแต่ต้องการมีเสียงร้องคล้ายกับช้างร้อง วิธีทำ
บังไฟให้ใช้กระบอกไม้ไผ่ที่มีขนาดใหญ่ที่สุดยาว
เพียงป้องเดียวให้มีข้อปิดทั้ง 2 ด้าน ทุบไม้ไผ่ให้
แตกเล็กน้อย เจาะรู เพื่อบรรจุหมี่อแล้วต่อชานวน
เข้ารูแห่งหนึ่งที่ทำจากหมี่อถ่าน 3-4 อัดลงในไม้ไผ่
ขนาดเล็กให้แน่น แล้วฝ่าเอกสารหง่านมือออกมากล้าย
ข้าวหลาม ให้ได้แห่งประมาณ 3 นิ้ว การจุดนั้นนิยม
ต่อพวงชานวนบังไฟใหญ่ เวลาจุดชานวนผ่าจะเกิด^{๑๓}
เสียงดังเหมือนเสียงช้างร้อง นิยมวางต่อกันเป็น

ช่วงๆ กระบวนการ ถ้าต้องการจะให้มีเสียงดังอย่างไรก็ จะมีเทคนิคในการทำให้เกิดเสียงนั้นๆ

4. บังไฟเสน

บังไฟชนิดนี้เป็นบังไฟขนาดใหญ่ที่สุด บรรจุ ดินปืนหนัก 120 กิโลกรัมขึ้นไป บังไฟขนาดนี้ทำ ยกที่สุดจะต้องอาศัยความชำนาญเป็นพิเศษ เพราะบังไฟขนาดนี้หากแตกแล้วจะเป็นอันตราย มาก เพราะฉะนั้นก่อนทำบังไฟจะต้องมีพิธีกรรม บวงสรวงให้ถูกต้องตามหลักการทำบังไฟเสนอสีย ก่อนจึงจะลงมือทำ เมื่อตกบังไฟเสร็จเรียบร้อยแล้ว จะมีการตกแต่งประดับประดาบังไฟ

5. บังไฟตะไล

บังไฟชนิดนี้ก็คือบังไฟจินายขนาดใหญ่ นั่นเอง มีความยาวประมาณ 9-12 นิ้ว รูปร่างกลมมี ไม้บางๆ แบบๆ เป็นวงกลมครอบหัวท้ายบังไฟเมื่อ พุ่งขึ้นสู่ฟ้าไปโดยทางขวาง

6. บังไฟตือ

บังไฟตือหรือบังไฟกระแตนั่นตอ เป็นบังไฟ ขนาดเล็กมีหางสั้น วิธีทำ ตัดกระบอกไม้ไผ่ขนาด 1 นิ้วครึ่งยาวประมาณ 3 นิ้ว อัดหม้อให้แน่นประมาณ 2 นิ้ว ใช้หม้อถ่านสามหรือถ่านสี่อัดด้วยเตี้ยดไม้ ให้แน่น ต่อหางซึ่งทำจากไม้ไผ่ เหลาเป็นแท่งเล็กๆ ใช้เลือยตัดมุมข้อของจนเห็นหม้อ เจาะให้เป็นรู เล็กๆ แล้วติดชานวน เเวลาจะจุดเผาทางเสียงบลงใน แท่นที่ตั้งพอให้ตั้งได้ จุดชานวนจากด้านบน บังไฟ จะพุ่งและหมุนขึ้นสู่อากาศ เกิดเสียงดังตื๊อๆ เเวลา หมุนจะไม่ค่อยมีทิศทาง ใช้จุดในงานศพ เวลาจุดมี อันตรายมากไม่ค่อยนิยมทำกัน

7. บังไฟพลุ

ประเพณีบุญบังไฟ

บังไฟพลุ เป็นบังไฟที่นิยมจุดในเทศกาล ต่างๆ เช่น งานกฐิน งานบุญมหาชาติ หรือ งานปีด กีฬา ฯลฯ เป็นบังไฟที่จุดแล้วทำให้เกิดเสียงดัง ในอดีตนิยมจุดในงานกฐิน เพื่อเป็นการบอกข่าวไปยัง พี่น้องประชาชนทั่วไปให้ทราบ

จากพงศาวดารเมืองยโสธรได้บันทึกไว้ว่า เมื่อรากว่า ปี พ.ศ. 2340 พระเจ้าวรวงศा (พระราو) เสนนาบดีเก่าเมืองเวียงจันทน์กับสมคกรพรรคพวง เดินทางขอพยพจะไปอาศัยอยู่กับเจ้าครจำปา ศักดิ์ เมื่อเดินทางถึงคงผีสิงห์เห็นเป็นทำเลดี จึง "ได้ตั้งหลักฐานและสร้างเมืองที่นี่เรียกว่า "บ้าน สิงห์ท่า" หรือ "เมืองสิงห์ท่า" ต่อมาใน พ.ศ. 2357 พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยได้ทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ยกฐานะบ้านสิงห์ท่าแห่ง นี้ขึ้นเป็น "เมืองยโสธร" ขึ้นตรงต่อกรุงเทพฯ มีเจ้า เมืองดำรงบรรดาศักดิ์เป็นพระสนธิราชวงศ์ ใน

ปี พ.ศ. 2515 ได้ยกฐานีเป็นจังหวัดยโสธร โดยประกาศคณบดีวิทิตบัพที่ 70 ลงวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2515 ได้แยกอำเภอโสม อำเภอคำเขื่อนแก้ว อำเภอมหาชนะชัย อำเภอป่าติ้ว อำเภอเลิงกทา และอำเภอคุดชุม ออกจากจังหวัดอุบลราชธานี และรวมกันเป็นจังหวัดยโสธร ตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม 2515

จังหวัดยโสธรมีเนื้อที่ประมาณ 4,161 ตาราง กิโลเมตร เป็นจังหวัดที่มีขนาดเล็กที่สุดในเขต อีสานตอนล่าง จังหวัดยโสธรแบ่งการปกครองออก เป็น 9 อำเภอ คือ อำเภอเมืองยโสธร คำเขื่อนแก้ว มหาชนะชัย ป่าติ้ว เลิงกทา คุดชุม ค้อวัง ทรายมูล และไทรเจริญ

บุญบั้งไฟ นิยมทำกันในเดือนหน้า ถือเป็น ประเพณีสำคัญที่จะขาดไม่ได้ เพราะตั้งแต่โบราณ จนถึงปัจจุบัน ชาวอีสานมีความเชื่อว่า ถ้าปีได้มี จัดงานบุญบั้งไฟ ไฟฝนก็จะไม่ตกต้องตามฤดูกาล ก็ต่อความแห้งแล้ง ไม่มีน้ำทำงาน แต่ถ้าปีได้จัดงาน ประเพณีบุญบั้งไฟ ไฟฝนก็จะตกต้องตามฤดูกาล ก็ต่อความคุณสมบูรณ์ ปราศจากโรคภัย งานบุญ บั้งไฟจึงถือเป็นงานประเพณี ประจำปีที่สำคัญของ ชาวอีสาน พอกลั้งวันงานชาวอีสานไม่ว่าจะอยู่ ที่ไหนก็จะกลับบ้านไปร่วมงานบุญบั้งไฟซึ่งเป็น งานที่สร้างความรักความสามัคคีของคนท้องถิ่น เป็นอย่างดี

กอลเบปรอร์นพระ

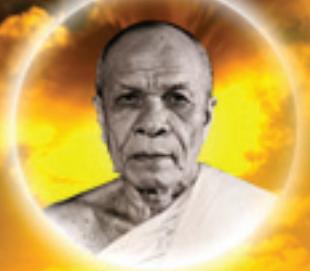
จาก www.dmc.tv

ให้ตรีกระลึกถึงธรรมะแห่งองค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ให้คุณดาวน์โหลดฟรี

ขออวย!
ติดตามทุกวัน
งานบุญบั้งไฟ
www.dmc.tv นะคะ

ອານຸພາຫລວງບູ້ວັດປາກນໍ້າ

ກາໜີເຈົ້າຍ

ອານຸພາຫລວງບູ້ວັດປາກນໍ້າ ກາໜີເຈົ້າຍ ຕອນ...ເກືອບ ບໍລິສັດ ຄໍາຫລວງບູ້ໄມ່ຊ່ວຍໄວ
ເຮັດວຽກຈາກຮາຍກາຣໂຮງເຮັນອຸນບາລັ້ນໃນຝັ້ນວິທີຍາ

ກຣາບນມສກາພະແນດພະບຸຄຸນຫລວງພ່ອ
ທີເຄົາພອຍ່າງສູງຄະ

ລູກຂໍ້ອ ດັ່ງສູນາ ບຸຕຸຣໂຕນ ອາຍຸ 57 ປີ ປັຈຸບັນ
ເປັນຮອງນາຍກເທັມນຕີ ຕຳບລຄອນສວັບກົດ ຈ.ຊີຍກົມ
ແລະບັນຈຸບັນລູກທຳຊູກົງຈາຍກະປະເປົາເດູພາຈຄະ
(ກະປະເປົາທີ່ທຳຈາກຝັກຕບ້າວາ)

ຫລວງພ່ອຄະ ຄໍາໄມ່ໄດ້ຫລວງບູ້ຊ່ວຍຫຼືວັດລູກໄວ
ລູກກົດຈະແຍ່ຄະ ເພວະລູກຕກອບ ຈນເກືອບໄປເປັນ
ລູກສີ່ພ່ອງກະຍາຈັກແລ້ວຄະ ເພວະກ່ອນໜ້ານີ້
ລູກເຂົາເຈັນໄປລົງທຸນຄ້າຂາຍ ແຕ່ພອຂາຍໄປຂາຍມາກີ
ໂດນໂກນໍາມີມາດຕັ້ງ ແລະທີ່ແຍ່ໜັກໄປກວ່ານັ້ນ ຍັງຂາດທຸນ
ປັນປີ ຕິດທີ່ສິນທ່ວມໜ້າເປັນລ້ານເລຍຄະ ດ້ວຍເຫດຖຸນໍ້າ
ເອງ ລູກຈຶ່ງໝາດອາລີຍຕາຍອຍກ ພາກອບຄວ້າຫັນ-
ໜ້າເຂົ້າວັດພະຫວັນກາຍ ເພື່ອເຕີມບຸ້ນຍຸເຮືອມາ ຈນ
ກະທັງໃນຂ່າງປີ 2554 ທີ່ຜ່ານມານີ້ເອງຄະ ຂະນະທີ່ລູກ
ເດີນທາງໄປໂຄຣາຊ ປົກກູງວ່າ ເຄຣະທີ່ຫຼັກຮັບຮັບ
ອີກຢາງໄກ້ໄນ້ທາວບ ເພວະອູ້ງໆ ກະປະເປົາຕັ້ງຄົງຂອງລູກ
ໜ່າຍກາລາງຄົນ ທີ່ພອມມາວຸດວັດອີກທີ່ ລູກກົດເດີນທາງ
ກົດມາດື່ງນັ້ນແລ້ວ ທຳໄຫລູກເຄີຍດົກ ເນື່ອຈາກ
ໜີ່ສິນທີ່ມີອູ້ງໆເປັນລ້ານລູກຍັງໃໝ່ເຂົາໄມ່ໜົດ ຫ້າວ້າຍ
ເຈີນທີ່ມີທັງໝົດໃນຫິວິດ ທີ່ເກີບອູ້ງໆໃນກະປະເປົາຕັ້ງຄົບນີ້
ຍັງນາຍ້ອີກ ເນື່ອຈາກໃນກະປະເປົາຕັ້ງຄົມີບັດ ຃ະບັບ
ທີ່ເຊີ່ນຮັບດົກເຈີນອອກຈາກບັນຍື້ເຂົາໄວ
ພ້ອມເຕົວຈົກສວົພ ເຮັດວຽກໄດ້ວ່າ ອາກໃຄຣທີ່ເກີບກະປະເປົາ
ຕັ້ງຄົງຂອງລູກໄດ້ ກົດວານໝູເລຍຄະ ເພວະເທົກບັນຈະ
ໄດ້ເຈີນສົດໄປທັງໝົດ 36,000 ບາທ ແມ່ນເຈີນໃນ ATM
ຮ່ວມແລ້ວກົດເກືອບແສນຄະ

ກຳດູ ດັ່ງສູນາ ບຸຕຸຣໂຕນ
ຮອງນາຍກເທັມນຕີ ຕຳບລຄອນສວັບກົດ ຈ.ຊີຍກົມ

ດ້ວຍເຫດຖຸນໍ້າເອງຄະ ລູກຈຶ່ງເຄີຍດົກ ແຕ່ກົດໄໝ້
ຈະທຳອາຍ່າໄວ ຈຶ່ງປັບປຸງໂຄຣົອງໄຫັດັງໆ ແລ້ວພູດບອກ
ຫລວງບູ້ວັດຫຼັກ ລູກໝາດເນື້ອມົດຕັ້ງແລ້ວ
ຄະ ໄມ່ເລື້ອຂະໄວແລ້ວໃນຫິວິດນີ້ ມີໜີ່ສິນກົມື່ເປັນລ້ານຍັງ
ໄມ່ໄດ້ໃຫ້ ເຈີນທີ່ມີອູ້ງໆເກືອບແສນກົດໜ້າຍອີກ ຕອນນີ້ ລູກ
ໄມ້ຮູ້ຈະທຳຍັງໄວແລ້ວ ລູກຂອບຮັບຫລວງບູ້ຊ່ວຍລູກດ້ວຍ

ທີ່ໃຈໃນຮະຫວ່າງທີ່ລູກກຳລັງຮ້ອງໄຫ້ຮັບຄວາມ
ຜ່ານໄປແຕ່ 10 ນາທີເທົ່ານັ້ນຄະ ຈູ່ ເສີ່ງໂທຣະພົກ
ກົດັງຂຶ້ນ ແລະຄາມວ່າ ຄຸນເຊື້ອຂະໄວ? ລູກກົດອົບວ່າ
ຂໍ້ອ ດັ່ງສູນາ ຈາກນັ້ນເຂົາກົບອກວ່າເຂົາເປັນຄົນທີ່ເກີບ

DMC www.dmc.tv

กระเป๋าเดคูพาจ (กระเป๋าที่ทำจากผ้าตบชวา)

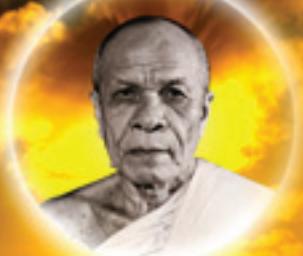
กระเป๋าตั้งค์ของลูกได้ค่ะ ซึ่งเขาได้ขอร้องให้ลูกรีบเดินทางไปที่บ้านเขา เพื่อไปรับกระเป๋าตั้งค์คืนโดยด่วน และสาวภาพว่า ตอนเก็บกระเป๋าตั้งค์ได้ แรกๆ ก็ดีใจ คิดว่าลากล้อย แต่พอเปิดออกเอกสารตั้งค์มานับดู ปรากฏว่าอะลิร์ฟไม่ออก เพราะขณะที่คิดว่าจะ เอาเงินไปแบ่งกันเพื่อนคนละครึ่ง อยู่ๆ มันก็สะท้าน จนขนลุกทูปไปทั้งตัว และเกิดความรู้สึกล้วนๆ ไม่ กล้าเอามันเป็นอย่างนี้อีกแล้วครั้ง เลยทำให้กลับใจโทรศัพท์หาลูกตามเบอร์โทรศัพท์ที่เขียนไว้ในกระเป๋า ทันที จนแม่ของคนที่เก็บกระเป๋าตั้งค์ของลูกได้ ถึง กับต่อว่าด้วยความเสียดายว่า “ทำไม..โน่นอย่าง นี้ มีอย่างที่ไหนเก็บได้ไม่รู้จักเรา” เลยทำให้คนที่ เก็บกระเป๋าตั้งค์ได้ ตอบแม่กลับไปว่า “ไม่ใช่ว่าไม่ อยากรักเรา แต่มันเราไม่ได้ เพราะคิดจะเอาที่เร ขัน มันลูกซู่ทุกที” เมื่อเป็นดังนี้ ลูกจึงรีบเดินทางไปที่ บ้านเขารัวๆ รับกระเป๋าตั้งค์คืนได้อย่างอศจรรย์ค่ะ

สวนอีกเรื่องหนึ่งนั่นคือ ลูกป่วยโดยมีอาการ ปวดเอว และปวดท้องน้อยมากค่ะ ซึ่งลูกปวด ทรมานนานกว่า 20 ปีแล้ว อีกทั้งยังรักษา อย่างไรก็ไม่หาย บางครั้งปวดจนตัวองเลยค่ะ จน กระแทกปี 2550 หมอมานับอกลูกว่า จะหายได้ ก็

ต้องตัดมดลูกทิ้งไปเลย เพราะมดลูกมีขนาดโตผิดปกติ อีกทั้งยังเสี่ยงต่อการเป็นมะเร็งอีกด้วย จากนั้น หมอก็นัดวันผ่าตัดให้ทันทีค่ะ แต่ด้วยความที่ ลูกกลัวมาก ไม่อยากผ่าตัด ลูกจึงตัดสินใจไปนั่ง สมาธิ เนสเซฯ ห้องคืนแบบไม่นอนจนถึงรุ่งเช้า ที่วัด ถ้ำเขาวง โดยอธิษฐานขอภัยหลวงปู่ตู่ตลอดเลยว่า “ขอ Barton มีหลวงปู่ช่วยເเอกสารความเจ็บปวดออกให้ลูก ด้วย อย่าให้ลูกต้องผ่าตัด ให้ลูกหายเป็นอศจรรย์ ด้วยค่ะ” และพ่อรุ่งเช้า มันแปลกมากค่ะ อยู่ๆ ลูกก็ หายจากการเจ็บปวดท้องน้อย และปวดหลังเป็น ปลิดทิ้งได้อย่างไม่น่าเชื่อ ซึ่งนับจากวันนั้น จนถึง วันนี้ ลูกไม่ต้องผ่าตัด และไม่ต้องกินยาอะไรเลย รวม 5 ปี แล้วค่ะ

สุดท้ายนี้ ลูกอยาจະบอกทุกคนว่า หลวงปู่ ท่านศักดิ์สิทธิ์เหลือเกินค่ะ ซึ่งปีนี้ลูกตั้งใจทอดกฐิน บุชาธรรมท่านอย่างสุดกำลังที่ 2 S

อีกทั้งตอนนี้ ลูกเพิ่งลงทุนเปิดธุรกิจใหม่ทำ กระเป๋าขาย ลูกกราบขอพระจากหลวงป่อ ให้ลูกขาย ดิบขายดีแบบเหน้ำเท่า มีเงินมาเป็นประมาณกอง กฐินให้ได้ในระดับ M เป็นอศจรรย์ด้วยค่ะ

ອານຸພາຫລວງບັງວັດປາກນໍ້າ ກາມເຈົ້າ

ອານຸພາຫລວງບັງວັດປາກນໍ້າ ກາມເຈົ້າ ຕອນ...ຫລັບໄດ້ເຈີນທີ່ມີນ ຕື່ນໄດ້ເຈີນແສນ

ເຮືອບເຮືອງຈາກຮາຍກາໂຮງເຮືອນຄູນບາລັກັນໃນຜັນວິທີຍາ

ກរາບນັມສກາຣະເຊີຍພະເພດພະຄຸນຫລວງພ່ອ¹
ທີ່ເຄົາພອຍ່າງສູງຄະ

ລູກຂຶ້ອ ປັນຈັດຕົນ ກາລະບຸຕົຮ ທຳມະນຸດ
ບານມີເປັນຫລັກ ທຳອຸງາຈີສະເປົ່າປົວອອງເຈົ້າຄະ

ແຕ່ກ່ອນລູກເປັນໜ່າງເສົົມສາຍຄະ ກ່ອນໜ້າວັດ
ລູກມີໝົວືດລຳບາກມາກ ຕ້ອງເຫັນຢູ່ ແລ້ວກົມື່ເຫດ
ໃຫ້ຕ້ອງຢ້າຍບ້ານມາແລ້ວດຶງ 9 ຄວັງ ແລະແຕ່ລະຄວັງທີ່
ຢ້າຍມັນໝາຍຄົງລູກຕ້ອງເຮີ່ມຕົ້ນຫາລູກຄ້າໃໝ່ ພອ
ລູກຄ້າເຮີ່ມຈະຕິດໄຟມີກາຣຕັດແຕ່ງທຽງຜົມຂອງລູກ ກີ່
ມີອັນຕ້ອງຢ້າຍບ້ານອີກ ວັນທີນີ້ໄປເຈືອປ້າຍໜວນສ້າງ
ອົງກະພະ ເຊີ່ມວ່າ “ດ້ວຍກາຍຄືອີ່ມເປັນມາຍຂອງໝືວິຕ”
ແລ້ວກີ່ມີໝ້ອຄວາມໜວນທຳບຸນປະມານວ່າ “ສ້າງອົງກະພະ
ຈະໄດ້ປັບປຸງ” “ທຳແລ້ວວາຍ” ຫລວງພ່ອຄະ ທີ່

ຜ່ານມາລູກຈົນ ຈນເຂີດ ທຳໄໝ້ອຍກາວຍມາກ ລູກກັບ
ເທັບບຸຕົຮຂ້າງກາຍເລຍພາກນາມສ້າງອົງກະພະທີ່ວັດ
ພະອອຽມກາຍຄະ ຕອນນີ້ທຳບຸນຸ່ມດກະເປົ່າທຸ່ມ
ສຸດຕ້າວຄະລະ 1,000 ບາທ ແລ້ວກົດ່ອຍໆ ທຍອຍນຸ່ມ
ສ້າງອົງກະພະມາເຈົ້າຍໆ ຄະ

ຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາລູກກີ່ເຂົ້າວັດ ສວດມනດີ ນັ້ນສມາຮີ
ແລ້ວດ້ວຍຄວາມອຍກາວຍ ແຕ່ມີເຈີນທຳບຸນຸ່ມໄໝ່ມາກ
ລູກເລຍໜັນໄປທຳນັ້ນທີ່ຜູ້ນຳນຸ່ມໜວນຄົມມາວັດດ້ວຍ
ເພຣະລູກຄືດວ່າ “ເຮົາໄມ້ເຈີນ ເຮົາກີ່ປັບວຸນຄົມມີເຈີນ
ມາທຳບຸນຸ່ມດີກວ່າ ເມື່ອເຈົາຈະໄດ້ມີເຈີນກັບເຄົ້າບ້າງ” ດັ່ງ
ນັ້ນພອດື່ມຕາຕື່ນເຂັ້ນມາ ລູກຈະທຳນັ້ນທີ່ຜູ້ນຳນຸ່ມໄໝ່
ທາງໄດ້ກົດທາງໜຶ່ງທັນທີ່ເລຍຄະ

สำหรับค่าใช้จ่ายในการซื้อบ้านที่ต้องจ่าย ค่าเช่าบ้านเดิมค่า ขนาดเงินซื้อข้าวกินยังไม่มีเลย ตอนนั้นลูกสาวแต่ร้องให้ น้อยใจว่าทำไม่ดี ใจหาย ได้ลำบากขนาดนี้ แต่ลูกไม่เคยทิ้งการทำบุญนะครับ ต่อให้ลำบากขนาดไหน ยังคงต้องพยายามหาเงิน มาทำบุญให้ได้ทุกเดือน เดือนละ 100 บาท และ ไม่ลืมที่จะขอชีรุณจิตขอหลวงปู่ “ขอให้ได้บ้านเช่า ราคา 3,500 บาท มีต้นกระถินและต้นคูณอยู่หน้าบ้านค่ะ” “ไม่นานเท่าไหร่ลูกก็ไปเจอบ้านเช่าแล้ว บาง Pang จ.ฉะเชิงเทรา ได้ราคาเช่าตามที่ขอหลวงปู่ไว้เลยค่ะ แต่ที่มีหัวใจจริงกว่านั้น คือที่หน้าบ้านมีต้นกระถินและต้นคูณอยู่ด้วย แต่หลวงพ่อคุณ ลูกได้บ้านตามคำขอจิตจริง แต่ละแวกนั้นมันเงียบมาก ค้าขายอะไรไม่ค่อยได้ ลูกเลยเอาใบอนุญาตนาบตร ออกมานั่งดู แล้วก็ขอชีรุณจิตขอหลวงปู่ใหม่ “ขอให้ลูกมีที่ทำกินที่ดีกว่านี้ ขอให้ได้เปิดร้านค้าขาย” ไม่นานก็เจอล้อของทางรวยค่ะ ลูกไปยืมเงินเพื่อขายมา เป็นทุนเปิดร้านขายสมุนไพร ขายได้แค่ 3 เดือน ที่วัดก็กำลังจะมีพิธีถวายสังฆทาน 30,000 วัด ลูกเลยขอชีรุณจิตขอหลวงปู่อีกว่า “ถ้าเดือนนี้ลูกขายดีมีกำไร ลูกจะเอาเงินมาทำบุญให้หมดเลยค่ะ” เดือนนั้nlูกได้กำไรมา 15,000 บาท พอก็เอ้าไปรวมกับปัจจัยของเทพบุตรข้างกาย ลูกเลยได้ถวายสังฆทานแบบสุดตัว 30,000 บาท ปล้มสุดชีวิตเลยค่ะ ตั้งแต่นั้นมาชีวิตของลูกก็พลิกตัวลักษณะที่เปลี่ยนตัว เนื่องจากได้ทำบุญแล้ว ใจดี จนทำให้มีรายได้เข้ามานอนอยู่ในกรอบเป้า เดือนละแสนกว่าบาทเลยค่ะ

พอกิจการซักภัณฑ์ไปได้สวย ลูกจึงเริ่มเลิ้งหาที่อยู่ใหม่ โดยไปเอาใบข่าวรับบ้านมานั่งขอชีรุณจิต กับหลวงปู่ “ขอให้ลูกได้บ้านหลังนี้ ตามแบบนี้นะเจ้าค่ะ ลูกไม่อยากเช่าบ้านไปตลอดชีวิตค่ะ” แต่บอกตามตรงว่าเงินสดในมือ ไม่พอที่จะซื้อได้ ลูกเลยขอชีรุณจิตขอหลวงปู่อีก ในขณะเดียวกันก็ทำบุญมากขึ้น ทำหน้าที่ช่วยคนมากัดแบบไม่เว้นวาระ แล้วเรื่องไม่น่าเชื่อก็เกิดขึ้นค่ะ เพราะลูกก็ไปทำเรื่อง

กู้แบงค์ตอน 8 มองเข้า พอกองทุนธนาคารกรุงเทพ บอกว่าที่ทำเรื่องกู้ไว้ ผ่าน แต่เจ้าน้ำที่ธนาคารยังເเอกสารมาให้เข็นถึงที่บ้านด้วย มันมีหัวใจจริง เนื่องจากครอบครัวจริงๆ ค่ะ ใครเรื่องนี้พูดเป็นเสียงเดียวกันเลยว่า ผ่านได้ยังไง ไม่มีเครดิตอะไรเลย ถูกตั้ง 3 ล้านกว่า ผ่านง่ายๆ ได้ยังไง ใครจะว่ายังไงซ่าง แต่ลูกมั่นใจว่าเป็นพระบุญและอนาคตของหลวงปู่ค่ะ

ลูกไม่ได้พึ่งบารมีหลวงปู่ เนื่องเรื่องทำมาค้าขายเท่านั้นนะครับ แต่อยากบอกว่าหลวงปู่เป็นที่พึ่งได้ทุกเรื่องค่ะ ลูกเป็นคนที่ทำงานหนักมากตั้งแต่ยังเล็ก คือทั้งเปิดร้านทำผม ขายของ และเลี้ยงลูก ก็เลยป่วยเป็นโรคปวดหลัง ปวดขา ชาตามมือ ตามเท้า ปวดตามตัวจนนอนไม่ได้ แล้วหมอยังไนที่ว่าดี ลูกไปพามาหมด แต่หมอบอกว่าหาสาเหตุไม่พบ ขนาดจะผ่าตัดก็ยังไม่มีคีบผ่าเลย แต่ลูกไม่ยอมหมดที่พึ่งง่ายๆ ระหว่างค่ะ ลูกตัดสินใจเข้าไปขอชีรุณจิตขอหลวงปู่ บอกห่านว่า “หลวงปู่เจ้าขา ลูกกำลังป่วยมาก ไม่ไหวแล้วค่ะ ขอให้ลูกเจอมอดี ยาดี ขอให้รวยนะเจ้าค่ะ” แค่อาทิตย์เดียวเท่านั้น ก็มีคนแนะนำให้เบริกษากับหมอกันหนึ่ง เชื่อมั่นกว่า 10 วันผ่านไป อาการเจ็บป่วยต่างๆ หายรากับปลิดทิ้ง ไม่เจ็บไม่ปวดอีกเลยค่ะ

ตอนนี้ชีวิตของลูกกำลังดีวันดีคืน แล้วธุรกิจ อิสระที่ทำก็ทำให้ลูกมีเวลาเข้าวัดทำบุญนั่งสมาธิ มากขึ้น ไม่ต้องกังวลเรื่องรายได้ แบบว่าหลังก็ได้เงินมื่น ตื่นก็ได้เงินแสนค่ะ

ที่ลูกมีวันนี้ได้ เพราะมีหลวงปู่ หลวงพ่อ คุณยายอาจารย์ฯ คือยังคงส่วนให้ จำกัดบ้านนอกจนฯ ความรู้น้อย ที่เคยเอาแต่ร้องให้พระไม่มีเงิน จ่ายค่าเช่าบ้าน ไม่มีเงินซื้อข้าวกิน กลับมีทุกอย่าง เพราะบารมีของพระเดชพระคุณหลวงปู่ช่วยไว้จริงๆ ค่ะ

รายการยอดฮิต!

* รายการทันโลกทันธรรม
แหล่งข้อมูลความรู้ สาระทันโลก
และทางธรรม..เรามีคำตอบให้คุณ

* รายการข้อคิดรอบตัว

รายการธรรมะข้อคิดรอบตัว ทุกแง่มุมล้วนเสริมสร้าง

ความรู้ เพิ่มความเข้าใจ คลายข้อสงสัยด้วยหลักธรรม

ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ผู้เริ่มต้น.

BlogGang.com : อัตติเรือ - รายการข้อคิด รอบตัว ตอน มรดกโลก.....

ອານຸພາຫລວງປັບປຸງ ກະຈົມ

ອານຸພາຫລວງປັບປຸງກະຈົມ ຕອນ...ທັກຄນສຶກ ແມ່ນນັກ ໂດຍລຸ່ງຫລວມ

ເຮືອບເຮືອຈາກຮາຍກາຣໂຮງເຮືອນອຸນຸບາລັດິນໃນຝັ້ນວິທີຍາ

ກរາບນັ້ນສັກພະວະເຊົາພະວະຄຸນຫລວມພ່ອ¹
ທີ່ເຄົາພອຍ່າງສູງຄະ

ລູກຂໍ້ອ່ອງຈຸນ ສຸຂະເຈົມ ເປັນລູກຫລານທາງສາຍ
ເລືອດແທ້າ ຂອງຫລວງປູ່ຄະ

ຫລວງພ່ອຄະ ວັນນີ້ລູກຂອອນນຸ່ມາເລົາເຖິງ
ເຖິງຈາກວິທີສັກທີ່ຂອງຫລວງປູ່ໃນສັນຍັກທີ່ທ່ານ
ຢັ້ງມີສົງຫຼວງຢູ່ ທີ່ເຖິງນີ້ ລູ່ລວມ ມີແກ້ວນ້ອຍ ອ້ອງ ລູ່
ລວມ ພາຍໃຕ້ ຂອງຫລວງປູ່ ໄດ້ເລົາໃຫ້ຟັງຄະ

ລູ່ລວມ ເປັນຫລານຜູ້ໄກລ້ື້ອົດຫລວງປູ່ມາກ
ເພຣະໄດ້ດູແລຊູປັບປຸງສູກຫລວງປູ່ຈະກະທັງທ່ານ
ມຽນມາພ ປັຈຸບັນ ລູ່ລວມ ຢັ້ງມີສົງຫຼວງຢູ່ ແຕ່
ທ່ານອາຍຸມາກຖິ່ງ 91 ປີແລ້ວຄະ ຈະລູກຂຶ້ນມາເລົາ
ອະໄໄຍວາ ໂນໄໝໄວ ແຕ່ເນື່ອງຈາກລູກໄມ່ອຍາກຈະໃຫ້
ປະວັດຕົກສົກລົ້ອນຈາກໄປໜາກກວ່ານີ້ ແລະທີ່ສຳຄັນ
ໃນສູານະທີ່ລູກເກີ່ມຂ້ອງກັບຫລວງປູ່ ແລະໄກລ້ື້ອົດກັບ
ລູ່ລວມໂດຍຕວງ ກົດເລີຍອຍາມຄ່າຍຸທອດເຮືອງຈາກ
ທີ່ລູ່ລວມເລົາໃຫ້ລູກຟັງຍ່າງລະເອີຍດ ຖື້ນໃນສັນຍັກທີ່
ລູ່ລວມອູ່ກັບຫລວງປູ່ຄະ

ຫລວງພ່ອຄະ ວ່າໄປແລ້ວ ລູ່ລວມຄືອີເປັນ
ບຸກຄຸລຸ່ມຕົ້ນວິຊາ ທີ່ໄກລ້ື້ອົດຫລວງປູ່ມາຕັ້ງແຕ່
ເດືອກ ເພຣະໂຍມແມ່ຂອງຫລວງປູ່ ພາລູ່ລວມໄປວັດ
ປາກນໍາຕັ້ງແຕ່ລູ່ລວມອາຍຸໄດ້ 5 ຂວບ ເນື່ອງຈາກເປັນ
ຫລານຮັກຂອງໂຍມແມ່ຫລວງປູ່ ຕ່ອມາລູ່ລວມກົດໄດ້ມາ
ອູ່ທີ່ວັດປາກນໍາໂດຍມີແມ່ຊື່ປຸກແລະແມ່ຊື່ທຳວົມ ຄອຍ
ດູແລເຮືອງຄວາມເປັນອູ່ໃໝ່ ໂດຍໃຫ້ເຮືອນໜັງສື່ອ ແຕ່
ເນື່ອງຈາກລູ່ລວມເຮືອນໄມ້ຮູ້ເຮືອງ ກົດເລີຍທີ່ໃຫ້ໄມ່ຂອບ

ໜ້າຈຸນ ສຸຂະເຈົມ ພາຍໃຕ້ ຫລວງປັບປຸງກະຈົມ ກະຈົມ

ເຮືອນ ຈຶ່ງໃຫ້ຄຽງໃຫ້ມາພົ້ອງຫລວງປູ່ຄະ ທີ່ຫລວງປູ່
ເຫັນລູ່ລວມໄປໄມ່ໄໝຈົງໆ ກົດເລີຍບອກກັບຄຽງໃຫ້
ໄປວ່າ “ໜ້າມັນເຄົຂ້າ ໄອນນີ້ມັນດີ້ອ່ານີ້ມັນເຫັນທ່ານ
ຂອບນັ້ນແລ່ລະ” ດ້ວຍເຫຼຸດນີ້ ລູ່ລວມກົດເລີຍເຮືອນ
ແລ້ວກັບໄປອູ່ບ້ານທີ່ ອ.ສອງພື້ນ້ອງ ແຕ່ລູ່ລວມອູ່
ບ້ານໄດ້ຮະຍະໜຶ່ງ ກົດຄົດເຖິງຢາ (ທີ່ເປັນໂຍມແມ່ຂອງ
ຫລວງປູ່) ໄນໄດ້ ຈຶ່ງກັບມາອູ່ທີ່ວັດປາກນໍາໃໝ່ ແຕ່
ພອມາອູ່ຄວານນີ້ ລູ່ລວມກົດຂອບແຂບຫລວງປູ່ໄປປຸດ
ໜັກລາງແປ່ງຕອນດີກາ ທີ່ຄາດພຸຖຸກົດ

ຈະກະທັງວັນນີ້ ປະມານຕີ 1 ຂະໜະທີ່ລູ່
ລວມແຂບຍ່ອງກັບວັດກັບເພື່ອນ ກົດເຈັດພອດແຕກຄະ

คือ มาเจอหลวงปู่กำลังเดินตรวจวัดอยู่พอดี และทันใดนั้นเองค่ะ พอหลวงปู่ชี้หน้า ทำให้ลุงหลอม และเพื่อนวิ่งหนีกระเจิดกระเจิงแบบไม่คิดชีวิต เพราะกลัวหลวงปู่ดุ แต่ในที่สุดก็ไม่รอดค่ะ เพราะอีก 2 วันต่อมา หลวงปู่ก็สังข์ให้ลุงหลอมบวชเณรทันที โดยให้ลุงหลอมนั่งสมาธิทุกวัน แต่ด้วยความที่ยังเด็กอยู่ บางครั้งง่วงนอนมาก สามเณรหลอมก็เล่นอนเหยียดพยายามอยู่หน้าหิ้งพระเลยค่ะ

จนกระทั่งมีอยู่วันหนึ่ง สามเณรหลอมก็ตื่นมาเจอแจ็กพอตอีกแล้วค่ะ คือ ตื่นมาเจอหลวงปู่มา ยืนอยู่ตรงหน้าพอดี หลวงปู่จึงเอ็ดว่า “ไอ้จุดธูปปล่อย ต้า ไอ้ภารนาล่อคู่ ไอ้ชนิดนี้ต้องเมียนเสียให้เข็ด” ซึ่งพอลุงหลอมได้ยินคำว่า “เมียนเท่านั้นแหล่ะค่ะ ก็ วิ่งหนีข้าวเลย และพอลุงหลอมบวชได้ประมาณ 1 ปี ก็รู้สึกว่า ชีวิตนักบวชไม่เหมากับตัวเองจริงๆ เพราะอยากจะไปปูดูแต่นั้น จึงไปปะกอกหลวงปู่ว่า “หลวงพ่อครับ ผมจะมาขอสึก” พอดูดูจบเท่านั้น ค่ะ หลวงปู่ก็ตามเขียว พร้อมกับพูดว่า “มึงจะสึกออกไปเป็นความเรื่อง” จากนั้นหลวงปู่ก็รับลูกเข้ากุญแจของท่าน แล้วหยิบหนังสือเรียนบาลี 3 เล่ม มาให้สามเณรหลอม เพราะหลวงปู่มีนโยบายว่า พระเณรที่วัดปากน้ำ บวชแล้วจะอยู่เฉยๆ ไม่ได้ ถ้ามีช้อนนั่งสามารถ ก็ต้องเคารดิทางด้านเรียนบาลีให้ได้

หลังจากนั้น หลวงปู่ก็ให้สามเณรหลอมย้ายกุญแจอยู่ไกลๆ ท่าน คือ ไม่ว่าสามเณรหลอมจะไปไหนมาไหน ก็ต้องเดินผ่านหน้ากุญแจท่าน แต่เนื่องจากสามเณรหลอมเรียนบาลีก็ไม่รู้เรื่องอีก จึงอยากสึกมาก จึงหนีหลวงปู่โดยกระโดดออกจากทางหน้าต่าง แล้วเดินทางมาสึกที่วัดสองพี่น้อง นับจากนั้น ลุงหลอมก็กลับมาทำงานเลี้ยงบิดามารดาและพี่น้อง หลังสึกมาแล้ว ลุงหลอมลำบากมาก แล้วยิ่งทำก็ยิ่งจนลงๆ เพราะนำท่วนน้ำล่นจนหมด จนลุงหลอมมาพูดตอบหลังว่า “ลำบากลำบานมหาลายปี ลุน มีชีวิตเหมือนวัวเคยอย่างที่หลวงปู่ทักก่อนสึกคำพูดหลวงปู่ช่างจริงแท้ๆ”

ลุงหลอม มีแก้วน้ำอย หรือ ลุงหลอม
หวานชาแท้ๆ ของหลวงปู่

นอกจากนั้นลุงหลอมยังบอกอีกว่า หลวงปู่ทักคนที่ไปขอลาสึกนี่แม่นัก อย่างในครั้งที่ หลวงพี่แม่นซึ่งเป็นญาติของหลวงปู่ที่บวชอยู่ที่วัดนางชีก เมื่อคอกัน พอยไปกราบหลวงปู่ก่อนจะสึก หลวงปู่ก็ทักว่า “จะสึกไปทำไม สึกไปก็ไปพ้นแต่เดินกิน มีลูกมีเมียก็มีเมียหมาย” ซึ่งก็จริงๆ ค่ะ หลวงปู่นี่ท่านแม่นยิ่งกว่าตาเห็น คือ พอต้าแม่นสึกไป ก็ไปพ้นแต่เดินกินจริงๆ คือ มืออาชีพทำไว้ชุดดินปุลูกพีชหาเลียงชีพ และพอมีเมีย เมียของต้าแม่น ดันชื่อหมายจริงๆ ค่ะ ซึ่งยุคหนึ่น คนในอำเภอสองพี่น้องรู้จักယายหมายมากดี

หรืออีกรายหนึ่ง คือ สามเณรมองคล มาขอหลวงปู่สึก แต่หลวงปู่ไม่ให้สึก โดยท่านทักว่า “สึกไป มึงจะต้องไปขายการเงินกิน” ซึ่งก็จริงๆ ค่ะ หลังจากสึกแล้ว ในบ้านปลายชีวิตของทิมวงคล ก็ตอกับสุดๆ จนไม่มีเงินจะใช้ ไม่มีข้าวจะกิน จนสุดท้าย

ต้องไปผลดเสื้อผ้าที่ตัวเองใส่เอกสารออกแบบ
แม้แต่
การเงงตัวสุดท้าย ก็ต้องเอาจาญกิน เป็นดังคำที่
หลวงปู่พูดไว้จริงๆ ค่ะ

สุดท้ายนี้ เรื่องราวที่เกี่ยวกับความศักดิ์สิทธิ์
ของหลวงปู่ยังมีอีกมากค่ะ ชีบงส่วนแห่งอยู่ใน

อัตชีวประวัติชีวิตของลุงหลอม ซึ่งจะเข้มข้นและน่า
ติดตามขนาดไหน ลุงหลอมทำงานล้มจมแล้วจะเป็น
อย่างไร โปรดติดตามตอนต่อไปค่ะ

ทานทำให้...ราย
ศีลทำให้...สวย
ภารนาทำให้...ฉลาด
มีดวงปัญญา
ราย สวย ฉลาด
กีสมปรารถนา

โควาพะเพญานมหานุน

๙๗

ธรรมเพื่อประชาชน

อย่าด่วนตัดสินใจ

อย่าด่วนตัดสินใจ

กรรม ที่บุคคลได้ไม่พินิจพิเคราะห์ ไม่คิดให้ถ้วนถี่เสียก่อน แล้วทำลงไป ผลที่เลวร้ายย่อมมีแก่บุคคลนั้น เหมือนความวิบัติแห่งการใช้ยาพิชชันนั้น

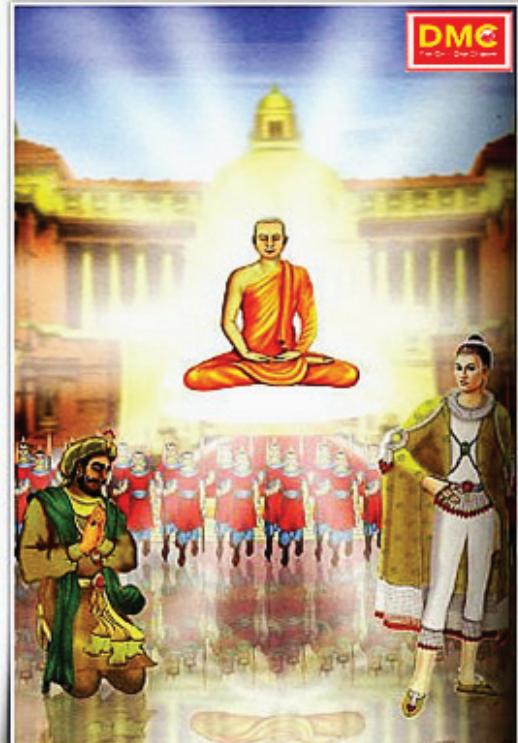
วันเวลาที่ ผ่านไป เราไม่สามารถเรียกกลับคืนมาได้ เมื่อนั้นดังสายนาฬิกาที่ไหลผ่านไปแล้วไม่อาจหวนกลับ ชีวิตเราย่างก้าวไปพร้อมกับกาลเวลาที่จะล่วงไป เรายังต้องใช้เวลาที่มีอยู่อย่างจำกัดนี้สร้างบารมีให้ เต็มที่ เพื่อทำสิ่งที่มีคุณค่าที่สุดให้เกิดขึ้นต่อตัวของเราและชาวโลก ด้วยการประพฤติธรรม มีความปราณາดีต่อเพื่อนมนุษย์ทุกคน และฝึกฝนอบรมตนเองด้วยการฝึกใจให้หยุดนิ่ง เพราะเวลาที่สำคัญที่สุดในชีวิตของเรา คือ “เวลาที่ใจหยุดนิ่ง”

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้ใน ขุททกนิ伽ย โสมนัสสชาดก ว่า

“อนิสมุ่ง กต ภมุ่น อนวตถาย จันติตด
ເກສຊະສුເສා ເວກງໂຄ ວິປາໂກ ໂຫດ ປຳປົກ

กรรมที่บุคคลได้ไม่พินิจพิเคราะห์ ไม่คิดให้ถ้วนถี่เสียก่อน แล้วทำลงไป ผลที่เลวร้ายย่อมมีแก่บุคคลนั้น เหมือนความวิบัติแห่งการใช้ยาพิชชันนั้น

ปัจจุบันนี้มีเรื่องราวเกิดขึ้นมากมายในบ้านเมืองของเรา ทั้งเรื่องที่ดี และไม่ดี ผู้ที่ต้องรับผิดชอบในการตัดสินแก้ไขปัญหา บางครั้งอาจมองไม่ลึกซึ้ง เพราะปัญหางบประมาณอย่างเป็นเรื่องละเอียดอ่อน จำเป็นต้องใช้ปัญญาที่ ละเอียดเจ้มใส่พิจารณาอย่างรอบคอบ การรับด่วนสรุปตัดสินใจไว

ง่ายๆ นั้น ไม่ใช่สัญของนักปราชญ์บัณฑิต ยิ่งถ้าเหตุการณ์นั้นมีผลกระทบถึงส่วนรวมแล้ว ยิ่งต้องไตร่ตรองให้มาก เพราะถ้าตัดสินผิดพลาด ย่อมเกิดผลเสียหายทั้งต่อตนเอง และส่วนรวมอย่างมากมาย

ผู้ที่รับผิดชอบในการบริหารหรือเป็นผู้นำ จำเป็นต้องมีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีปัญญาแจ่มใส ไม่ประมาทในหน้าที่ ควรทำงานด้วยความสุขุมรอบคอบ ไม่ด่วนได้ใจเร็ว และต้องประพฤติธรรมเพื่อเป็นต้นแบบที่ดีแก่มหาชน จะได้เป็นที่ไวเนื้อเชือใจ และเป็นที่เลื่อมใสของทุกคน ถ้าทำงานอยู่ในตำแหน่งหน้าที่ด้วยคุณธรรมเข่นนี้ ก็ไม่มีใครตำหนิเตียนได้

* ในสมัยหนึ่ง เมื่อพระเจ้าพรมหัตทรง

ราชสมบัติอยู่ในกรุงพาราณสี มีวิทยาธรรมมีถูกหรือไม่ที่พระมาที่พระราชวังในเวลาเที่ยงคืน เข้าไปในห้องบรรทมของพระมหาเสี้ รุ่งขึ้นพระนางได้กราบถูลพระราชา พระราชาทรงกราบ รับสั่งให้พากเสนา คำมาตย์ออกติดตามทันที ครั้นตัววันขึ้น วิทยาธรรมได้เปลี่ยนมสภาราพะอาทิตย์อุ่นที่ป้าช้า พากหารเห็นเข้า ต่างวิงกຽกันเข้าไปเพื่อที่จะล้อมจับ แต่ วิทยาธรรมเป็นผู้มีถูกจริงร้ายเวทมนตร์สะกดแล้วเหาหนีไป พากหารเข้าใจว่า วิทยาธรรมเป็นบรรพชิต จึงกราบทูลพระราชา พระราชาฟังดังนั้น ยิ่งทรงกราบหนักขึ้นอีก เพราะคำว่า บรรพชิตเหล่านี้กล่าววันเป็นสมณะ แต่กลางคืนกลับกระทำสิ่งที่ไม่ควรเยี่ยงมราوات

เนื่องจากพระราชาไม่พิจารณาไตร่ตรองให้รอบคอบเสียก่อน จึงสรุปว่าบรรพชิตทั้งหมดคงประพฤติตัวไม่ดีเหมือนกัน ทรงรับสั่งให้ตีกลองป่า ประกาศว่า “หากใครเห็นนักบวชนี้ที่ไหนก็ตาม ให้ขับไล่ออกจากแวงแค้วันให้หมด” นับตั้งแต่นั้นมา บรรพชิตและนักบวช ไม่ว่าจะเป็นเจ้าลัทธิไหน ต่างถูกขับไล่ออกจากเมืองพาราณสี พากันหนีไปอยู่ในป่ากันหมด ทำให้ไม่มีสมณะผู้ทรงธรรม ที่จะมาให้ความ仁厚น้ำใจ ความ仁厚น้ำใจต่อไป

เมื่อไพร์ฟ้าประชานไม่มีโอกาสได้ฟังความ และฟังธรรมจากสมณะ คนก็มีจิตใจหยาบกระด้าง กล้ายเป็นคนหมายค่าย ประมาณในการประพฤติธรรม ประมาณในการทำงาน รักษาศีล และการทำความดีต่างๆ บ้านเมืองจึงเกิดความไม่สงบ มีการเข่นฆ่าทำลายล้างกัน การลักขโมยก็เกิดขึ้น ครั้นละเลิกไปแล้ว สวนมากก็ไปบังเกิดในมหานคร ไปเป็นสัตว์นรก เปรต อสูรกาย สัตว์เดียรัจฉาน จะหาคนไปเกิดบนสวรรค์ยาก เหลือเกิน เมื่อคนเข้าโคลี่มีเพียงคู่เดียวเมื่อเทียบกับคนโคลั่งหงุด จนพระอินทร์สงสัยว่าเกิดอะไรขึ้นในเมืองมนุษย์ ทำไม่ผู้มาเกิดบนสวรรค์จึงมีน้อยนัก

เมื่อเลิ่งคุ้ดด้วยทิพย์จักชุ ก็รู้ว่าพระราชาทรงพิโรมนักบวชทุกประภาค จึงขับไล่ออกจากแวงแค้วันทั้งหมด เหตุเพราวิทยาธรรมเพียงคนเดียวซึ่งวิทยาธรรมไม่ใช่สมณะ แต่พระองค์ทรงเข้าใจผิด ด้วยไม่ได้คร่เครญให้รอดคอบ จึงทำความผิดพลาดอย่างมหันต์ นอกจากพระองค์ทรงทำบาปกรรมแล้ว ยังผลอยให้ประชาชนต้องทำบาปด้วยพระอินทร์จึงทรงคิดหาวิธีที่จะช่วยให้มนุษย์ได้กลับมาทำบุญ เพื่อจะได้ไปบังเกิดบนสวรรค์ยามลະจากโลกไป

จากนั้นพระอินทร์ได้แหะไปหาพระป้าเจกพุทธเจ้าที่เงื่อมเขานั้นทุ่ลักษะ ทรงเล่าถึงความประมงค์ดีที่มีต่อชาวโลก พระป้าเจกพุทธเจ้าจึงเข้าไปในพระนครพร้อมกับพระอินทร์ ให้พระอินทร์แปลงร่างเป็นชายหนุ่มรูปงามติดตามไปข้างหลัง แล้วพระอินทร์จะหนาไปหนีอพระนคร ให้ผู้คนได้เห็นกันทั่วหน้า และลงมากราบแทนพระบาทพระป้าเจกพุทธเจ้าด้วยความเคารพเลื่อมใส

พระราชาทอดพระเนตรเห็น จึงตรัสdamชัยหนุ่มว่า “พ่อนุ่มน้อย เชือเป็นผู้มีรูปร่างงาม มีถูกฐานุภาพมาก เหตุใดในจึงมีความอุบัติสูง สมณะผู้แก่เฒ่าเช่นนี้ สมณะรูปเป็นมีอะไรดีหรือ” ชายหนุ่มบอกว่าตนเป็นพระอินทร์ แล้วตรัสเตือนว่า “ดูก่อนมหาราช ขึ้นชื่อว่าสมณะทั้งหลาย เป็นผู้มีฐานุภาพมาก เป็นผู้ควรแก่การเคราะฟักการะ เป็นเนื้อนานบุญอันเลิศ ไม่มีนานบุญใดจะยิ่งกว่า ถึงร่างกายท่านจะดูแก่ชรา แต่ท่านมีจิตใจสูงส่งน่าบูชาเลื่อมใส มีกัย วาจา ใจสะอาดบริสุทธิ์กว่าผู้ครองเรือนมากมายนัก แม้ข้าพเจ้าผู้เป็นจอมเทพแห่งสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ ยังต้องนอบน้อมต่อสมณะทั้งหลาย แล้วทำไม่พระองค์ซึ่งเป็นปุถุชน จึงไม่นอบน้อมต่อท่าน” พระราชาสดับดังนั้นทรงมีพระทัยยินดี จึงทูลถามถึงอาโนสังข์ของการนอบน้อมต่อสมณะว่า “ถ้าจะจากโลกนี้ไปแล้ว จะเป็นอย่างไร”

พระอินทร์ตอบว่า “ผู้ใดเห็นสมณะผู้สมบูรณ์ ด้วยศีล นั้นสการท่านด้วยความเคารพ ผู้นั้นจะได้รับการเคารพยิ่งของชาวเริญในที่ทั้งปวง และจะเป็นผู้ที่มีตระกูลสูง เมื่อลง lokale ไปแล้วย่อมไปสู่สุคติโลกสวรรค์อย่างแน่นอน” แล้วแนะนำต่อไปว่า “ให้พระองค์คงหาแต่ผู้มีปัญญา มีธรรม เป็นพหุสูตร เมื่อพระองค์เห็นพระภิกษุสงฆ์ จนหมั่นทำบุญสักส่วนบุญเอาไว้เดิม” พระราชาได้สดับแล้วเกิดความปีติโสมนัส ตรัสว่า “ต่อไปนี้ข้าฟเจ้าจะไม่มักกรธ จะเมืองจัตประกอบด้วยเมตตา มีจิตเลื่อมใสในสมณะ ผู้ควรแก่การขอ และจะทำการบันน้อมนั้นในสการสมณะทั้งหลาย”

พระราชาทรงกราบไหว้พระบูชาเจกพุทธเจ้าด้วยความเคารพ พระบูชาเจกพุทธเจ้าเสด็จเดาะขึ้นไปนั่งคุ้นหลังกอร์ยุกกลางอากาศ แล้วประทานโอวาทว่า “ขอถวายพระพรหมนาบพิตร ขอพระองค์อย่าได้มีนประมาทในสมณะทั้งหลาย ต่อแต่นี้ไป ขอพระองค์ทรงตระหนักเสมอว่า โลกนี้ไม่ว่าจะเปล่าจากผู้มีคุณธรรม ยังมีสมณะผู้ทรงศีลอยู่ ขอพระองค์ทรงหมั่นให้ทานรักษาศีลบำเพ็ญภารนาอย่าได้ขาด แล้วพระองค์จะเป็นที่รักของมนุษย์และเทวดา ละโลกแล้วจะมีสุคติเป็นที่ไป”

จากตัวอย่างข้างต้นนี้ ทำให้ได้ข้อคิดว่า การพิจารณาอะไรด้วยคติความลำเอียง เพราะรัก เพราะชัง เพราะหลง เพราะกลัว ไม่พิจารณาให้รอบคอบก่อน จะมีผลร้ายตามมาในภายหลัง แล้วยังเป็นทางมาแห่งบาปกรรม เมื่อนดังที่ผู้รู้กล่าวไว้ว่า “ผู้เป็นใหญ่ควรพิจารณาให้รอบคอบก่อนจึงลงโทษ การผลุนผลันลงโทษ ย่อมทำให้ผู้คนเดือดร้อนได้”

การไม่ให้เกิดความรู้สึกลำเอียงในการตัดสินนั้น ต้องรู้จักทำใจให้เป็นกลางๆ จะเป็นกลางเมื่อ Newman ใจความว่า “ให้คุณยกลักษณะฐานที่ ๗ เมื่อวางแผนให้ดูนิยมอยู่ที่ตรงนี้ได้ ใจจะเป็นกลางๆ ไม่มีคติ

จิตจะบริสุทธิ์ตั้งมั่น เมื่อตนความถูกต้องยุติธรรมจะบังเกิดขึ้น จะตัดสินหรือวินิจฉัยเรื่องใด ก็จะถูกต้องตลอดหมด เพราะฉะนั้นให้หมั่นนำใจมาหยุดนิ่งที่คุณยกลักษณะฐานที่ ๗ นี้ให้ดี ฝึกทำใจให้เป็นกลางๆ ในทุกเรื่อง แล้วใจจะเข้ากลาง เข้าไปถึงพระธรรมกายภายในได้ทุกๆ คน

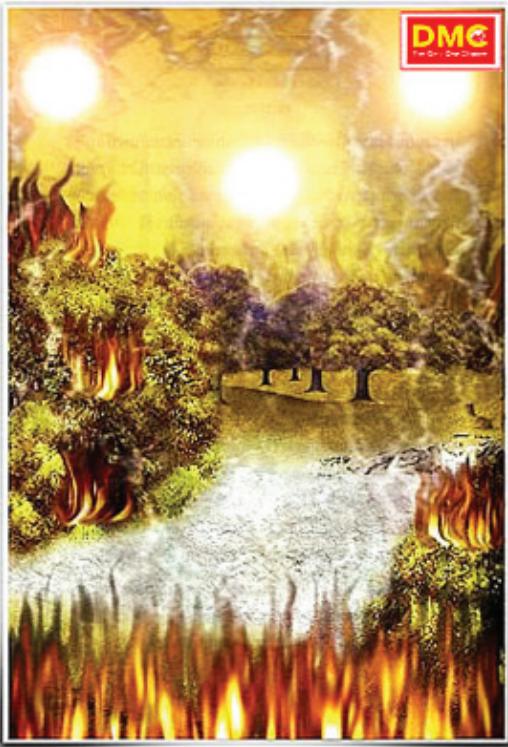
พระธรรมเทศนาโดย: พระเทพญาณมหามุนี
นามเดิม พระราชาภรณาวิสุทธิ (ไชยบูลย์ ธรรมชโย)

* มงคล เล่ม ๕๙ หน้า ๑๗๐

ธรรมเพื่อประชาชน

โลกพินาศ..พระอ่านجاจิกเลส

DMC

เสธิ กมุเมธิ ทุมเมธิ อคุคิทฤติมา ตปุปติ

คนพากลีปัญญาทราม กระทำกรรมชั่วอยู่
ก็ไม่รู้สึกว่าได้ทำความชั่ว แต่เข้ายอมเดือดร้อน
เพรากรรมของตน เมื่อนถูกไฟไหม้ จะนั่น"

ปัจจุบันนี้ โลกของเรามาถึงเชิงจุดกับภาวะ
วิกฤติหลายๆ อย่าง รวมทั้งมหันตภัยทางธรรมชาติ
ซึ่งนับวันจะทวีความรุนแรงขึ้น เช่น ฝนฟ้าไม่ตก
ต้องตามฤดูกาล บางแห่งประสบอุทกภัย แผ่นดิน
ไหว มีมรสุมร้ายจากท้องทะเลใหม่กระหน่ำพัดเข้า
ใส่บ้านเรือนพังพินาศ ได้รับความเสียหายกันไปทั่ว
พื้นเมืองแล้ว พลังงานจากลูก ก็เกิดโศกนาฏกรรมแผ่นดิน
ถล่มลงบนมนุษย์ทั้งเป็น บางแห่งอากาศหนาวเย็น
จนแข็งตัวกันไปหลายราย

ชีวิตคนเรานั้นสั้นนัก วันคืนล่วงไปฯ จาก
วันเป็นเดือน จากเดือนเป็นปี กาลเวลาได้กลืนกิน
อายุของเราให้เหลือน้อยลงไปทุกที บุคคลใดดำรง
ชีวิตอยู่ด้วยความประมาท ไม่สังสมบุญ ไม่ให้
ทาน รักษาศีล หรือเจริญภาวนา แม้ยังมีชีวิตอยู่ มี
ร่างกายที่แข็งแรง ก็ได้เชื่อว่าเหมือนคนที่ตายแล้ว
 เพราะเขาถูกกรรมทั้งส่วนทางกับกระแสร้งห่วงความดี
 กาลเวลาที่ผ่านไปจึงกลืนกินทั้งชีวิต และคุณธรรม
 ของบุคคลนั้น ชีวิตก็จะไม่ต่างอะไรกับสະลอดอยู่น้ำ
 ที่ล่องลอยไป หาจุดหมายปลายทางไม่ได้ ส่วนชีวิต
 ของผู้ที่ประพฤติธรรมจนได้เข้าถึงพระวัตถุตรัย ซึ่ง
 ว่าเป็นชีวิตที่ประเสริฐ

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้ใน ขุททกนิ迦
 ธรรมบท ว่า

"อ ปานิ กมุนานิ กร พาโล น พุธุณติ

มหันตภัยทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นทั้งหมด
 นี้ เป็นเพรากรรมของมนุษย์ ไม่ว่าจะโดย
 ทางตรงหรือทางอ้อม จะรู้หรือไม่ก็ตาม ภัยต่างๆ
 ที่เกิดขึ้นล้วนมีสาเหตุจากการกระทำของมนุษย์
 ทั้งสิ้น โดยเฉพาะผู้ที่ไม่เชื่อเรื่องกฎแห่งกรรม ไป
 ประทุษร้ายผู้บริสุทธิ์ เพราะเห็นแก่ผลประโยชน์
 แสดงหากความสุขบนความทุกข์ของคนอื่น ทำให้
 ปัจจุบันนี้ กระแสนปอคุศลได้ทวีความรุนแรงมาก
 ขึ้น ถ้ามีการทําบ้าปเปิมมากขึ้น เรื่องร้ายๆ ก็จะ
 เพิ่มขึ้นเป็นเงาตามตัว เมื่อมนุษย์ควบคุมใจตนเอง
 ไม่ได้ ก็จะส่งผลกระทบถึงบรรษัทโลกไปด้วย
 เพราจะมีมนุษย์เริ่มร้อนแรงขึ้น รุ่มร้อนไปด้วยไฟคือ
 ราคะ โภสະ และโมหะ

เมื่อไฟคือกิเลสเกิดขึ้นในใจ ย่อมเผาไหม้
 จิตใจให้ร้อน บังคับให้คิดพูดทำในสิ่งที่เป็น
 บาปอคุศล กระแสนปอคุศลก็จะแผ่ขยายออกไปสู่
 คนรอบข้าง ไปกระทบเครือก็ทำให้บุคคลนั้นได้รับ

ความเดือดเนื้อร้อนใจ แล้วกลายเป็นมลทิน ความไม่ปริสุทธิรู้สึกเงียบไปในบรรยากาศโลก ส่งผลให้โอกาสโลก ขันธโลก สัตวโลก ร้อนตามไปด้วย ธรรมชาติก็ผิดปกติ กระแสน้ำเปลี่ยนทิศ เกิดอัคคีภัย แผ่นดินไหว จนมีนักโลหศาสตร์พยากรณ์เป็นนายເກາໄວ່ວ່າ ถ้าไม่รีบแก้ไข โลกอาจจะถึงกาลาวาสานได้

เรื่องของโลกพินาศ ได้มีบันทึกไว้ในพระไตรปิฎกว่า โลกนี้จะถูกทำลายด้วยภัย ๓ อย่างคือ ถ้ายุคสมัยใดคนมีกิเลส คือโถสະมาก จะถูกเผาไหม้ด้วยไฟบรรลัยกป หากผู้คนมีราคะมาก จะเกิดอุทกภัย และถ้าคนมีโมะมาก โลกจะเกิดวาตภัย ภูกุมพายุทำลายล้าง

* สมัยที่กับพินาศ เพราะไฟนั้น จะมีเทวดาชั้น gamma จารที่เรียกว่า โลกพญะ จะมาให้สติมนุษย์โดยแบ่งร่างเป็นคนนุ่งผ้าแดง ปล่อยผอมเพี้ยร กุรัง ร้องให้เชิดนำตา เที่ยวเดินประภาศไปว่า “ผู้นิรุกข์ทั้งหลาย ล่วงไปแส้นปีจากนี้จะสิ้นกป โลกจะพินาศ แม่น้ำมหายาสมุทรจะเหือดแห้ง และมหาปฐี ภูเขาสีเนรุจะคลั่งทลายพังพินาศตลอดดินพรหมโลก ท่านทั้งหลายจะเจริญเมตตาพรหมวิหาร รวมต่อ กันเถิด จนบำบูรณ์ราดาบิดา และเป็นผู้อ่อนน้อมต่อมตนต่อผู้มีคุณธรรมเดิม”

พกมนุษย์ และเทวดา เมื่อได้ฟังข่าวที่น่าสะพรึงกลัวอย่างนี้แล้ว เกิดความสลดสังเวชใจ กลับมีจิตเมตตา อ่อนน้อมต่อกัน ตั้งใจสั่งสมบุญกุศล แล้วไปบังเกิดในเทวโลก ส่วนทวยเทพในเทวโลกต่างไม่ประมาท บำเพ็ญภารนาจันได้ภาน แล้วก็ไปบังเกิดในพรหมโลก

เมื่อเวลาผ่านไประยะหนึ่ง พระอาทิตย์ดวงที่สองก็ปรากฏขึ้น ทำให้กำหนดกลางวันกลางคืนไม่ได้ เพราะโลกส่วนท้องถิ่นทั้งวัน สัตว์โลกเริ่มล้มตายกัน น้ำในลำธารเริ่มแห้งขอด ต่อจาก

นั้น พระอาทิตย์ดวงที่ ๓ ปรากฏขึ้น ทำให้มหานทีแห่งไฟหมด และเมื่อดวงที่ ๔ ปรากฏขึ้น สระใหญ่ทั้ง ๔ ในป่าหิมพานต์ ซึ่งเป็นต้นแหล่งของมหานที เห็นดแห่งลงไปอีก ไม่ว่าจะเป็นสระอโนดาตกแห่งหมด

วันเวลาผ่านไปอีก พระอาทิตย์ดวงที่ ๕ ได้ปรากฏเข็นมาอีก โลกเริ่มร้อนระอุมากขึ้น จนน้ำในมหาสมุทรไม่มีเหลืออยู่เลย ทันทีที่พระอาทิตย์ดวงที่ ๖ เกิดขึ้น ทั่วทั้งจักรวาลมีคิวันพวยพุ่งขึ้นมา บรรยากาศอัดแน่นไปด้วยคิวันมีดสนิท ครั้นดวงที่ ๗ ซึ่งเป็นดวงสุดท้ายบังเกิดขึ้น ทั่วทั้งจักรวาลมีเปลวไฟลุกโชติช่วง ภูเขาสีเนรุถูกไฟเผาไหม้ เปลวไฟลุกalamไปถึงสวรรค์ชั้นจاتุมหาราชิกา ไล่เรื่อยไปถึงสวรรค์ชั้นที่ ๖ ใหม่ต่อไปอีกจนถึงพรหมโลก ไปจุดอาภัสสรพรหมกันเลยที่เดียว

สมัยใดที่น้ำทำลายกปให้พินาศ ฝนจะตกไม่หยุดจนน้ำท่วมโลก แล้วฝนน้ำกรดจะตกไปทั่วตลอดจักรวาล เมื่อแผ่นดินหรือภูเขากลางน้ำกรด จะถูกกัดกินละลาย น้ำท่วมนี้มีอันตรายมากกว่าไฟไหม้ จะท่วมเรือยไปจนถึงพรหมโลก ชั้นบริตตากาอัปปมาณาภา อาภัสสร บริตตสุภา อัปปมาณสุภา ถูกทำลายย่อยยับหมด

ถ้าโลกพินาศ เพราะลม จะมีอันตรายร้ายแรงที่สุด สามารถพลิกແຜนดินแล้วพัดให้กระจายไปในอากาศได้ ผืนແຜนดินกว้างถึง ๑๐๐ โยชน์พังพินาศหมด แหลกละเอียดในอากาศ ลมจะหอบเอาภูเขาจักรวาล ภูเขาระสูมรุ่นขึ้นไป แล้วชัดให้กระทบกัน จนแหลกละเอียดเป็นฝุ่น细腻 แล้วยังพัดวิมานในสวรรค์ ทั้งจักรวาลให้พินาศหมด มหาภัณฑ์จะพังตั้งแต่ในโลกมนุษย์ ไปจนถึงพรหมชั้นสุภิกิมหาไปหยุดอยู่ที่ชั้นเวหปผลา

เมื่อโลกถูกทำลาย และได้รับการชำรุดล้างให้บิสุทธิ์แล้ว ต้องใช้เวลาเป็นกปฯ ถึงจะเริ่มก่อ

ตัวกันใหม่ คือเริ่มมีโลก มีพรหมลงมาเกิด มีดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ดวงดาวขึ้นมา มีสิ่งมีชีวิต มีสัตว์ และสิ่งต่างๆ ตามมาอีกนามาย มีต้นไม้ ภูเขา บึงเกิดขึ้นจนถึงปัจจุบัน ซึ่งเมื่อกาลเวลาผ่านไป หลายยุคหลายสมัย จากประวัติศาสตร์ที่ได้ถูกบันทึกเอาไว้ เราจะเห็นการเปลี่ยนแปลงบนโลกใบนี้อยู่ทุกวัน

ที่เล่ามาคร่าวๆ นี้ มีใช่ว่าโลกเราจะถึงกาลอาสานในยุคนี้ แต่ซึ่งให้เห็นว่า โลกจะเป็นอย่างไร ขึ้นอยู่กับใจของเรา ถ้าใจเราใส่ โลกนี้ก็ยังคงสด สวายเสมอ ตราบใดที่มนุษย์มีความเข้าใจกัน มีความรัก ความเมตตาป่าวารณาดีด้วยความบริสุทธิ์ใจ และจริงใจต่อกัน โลกก็ยังคงเจริญรุ่งเรืองขึ้นไป

เรื่อย โลกนี้จะเปลี่ยนແປหือเป็นไปอย่างไร อยู่ที่ใจของพากเจ้าทุกคน ขอให้ทุกคนเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างสรรค์โลก ให้เป็นโลกในอุดมคติของมวลมนุษยชาติ ด้วยการมั่นทำความดีในทุกกรอบแบบทั้งทาน ศีล และภารนา อย่าให้ขาด และช่วยกันทำหน้าที่กลยานมิตร แนะนำคนรอบข้างและหมู่ญาติ พากพ้องบริวาร ให้อยู่ในศีลอยู่ในธรรม จะได้มีสุคติสวรรค์เป็นที่ไปกันทุกคน

พระธรรมเทศนาโดย: พระเทพญาณมหามุนี
นามเดิม พระราชนภานวิสุทธิ (ไชยบูลย์ ธรรมชโย)
* มก. เล่ม ๖๙ หน้า ๑๐๐๗

นวนกำลังใจ.....
ส่งความรักและความห่วงใย

ผ่านทาง E-card กับ www.dmc.tv
นี่คือคนเลือกน้ำยาแบบหลากรสชาติ
รักษ์โลก ธรรมชาติ รักษ์สุขภาพ
รักษ์โลก รักษ์สุขภาพ ควบคู่กันไป
ด้วยความตั้งใจที่ดี ด้วยความรัก ความห่วงใย

www.dmc.tv ให้คุณอยู่ในบุญตลอดเวลา

ในทุกเมือง
รังสรรค์ให้บ้านด้วย
น้ำที่ดีของบ้าน
ที่มีเสียงเงียบสงบ
มนต์เสน่ห์ด้วยความตั้งใจใน
รังสรรค์สีทอง
บนน้ำเมืองอุทุมพร
ดูสวยงามน่ารัก
ดูสะอาดน่าอนุรักษ์

คำว่า ไม่ใช่ ไม่มีความ
อยู่กันไม่ใช่สักวันเป็นโอกาสให้ต้องลง
ในการพยายาม ความตั้งใจ
บุญกุศล หรือห่วงหัดนับรับในตัว
ให้เราพะรำรากความรู้สึกนี้

Happy Birthday to you
BIRTHDAY
HAPPY

แรงบันดาลใจจากพระไตรปิฎก ณ ป่าประดู่จลาจล

เหตุที่นำความสุขมาให้
(พระผู้มีพระภาคตรัสรักกับภิกษุทั้งหลาย)

ความเกิดขึ้นแห่งพระพุทธเจ้าทั้งหลาย เป็นเหตุนำสุขมา การแสดงธรรมของสัตบุรุษ เป็นเหตุนำสุขมา ความพร้อมเพรียงของหมู่ เป็นเหตุนำสุขมา ความเพียรของชนผู้พร้อมเพรียงกัน เป็นเหตุนำสุขมา

เรื่อง สัมพุทธภิกขุ เล่ม 42 หน้า 353

อสังไชยอัปมาณัง

โครา ไม่อาจเพื่อจะนับบุญของบุคคลผู้บูชา
อยู่ซึ่งท่านผู้ควรบูชา คือพระพุทธเจ้า หรือว่าพระ
สาวกทั้งหลาย ผู้ก้าวล่วงปัญจธรรมเครื่องเนินเข้า
ได้แล้ว ผู้มีความศรัทธาและความค่าควรณ อัน
ขามพั้นแล้ว (หรือว่า) ของบุคคลผู้บูชาอยู่ ซึ่งท่าน
ผู้ควรบูชาเช่นเหล่านั้น ผู้นิพพานแล้ว ไม่มีภัยแต่
ที่ไหนๆ ด้วยการนับเม็ธิไวๆ ก็ตาม ว่าบุญนี้มี
ประมาณเท่านี้

เรื่อง พระเจดีย์ทองของพระกัสสปุทสพลเล่ม
42 หน้า 356

DMC www.dmc.tv

ไม่แพ้ ไม่ชนะ

ผู้ชนะย่อมก่อเรื่อ ผู้แพ้ย่อมอยู่เป็นทุกข์ ผู้
สงบระงับ ละความชั่นและความแพ้ได้แล้ว ย่อม
อยู่เป็นสุข

เรื่อง ความปราดีของพระเจ้าโกศล เล่ม 42
หน้า 370

เรื่อง เด็กหูบึงแห่งตระกูลคนใจคนหนึ่ง เล่ม
42 หน้า 372

ชนเหล่าใดประพฤติธรรม
ในครอบที่พระพุทธเจ้ากล่าวดีแล้ว
ชนเหล่านั้น จักข้ามแดนมฤตยูที่ข้ามได้ยาก

ชุททกนิกาย ธรรมบท

สุขจากความสงบ

ไฟเสเมอด้วยราคะ ย่อมไม่มี โทษเสเมอด้วย
โภสะ ย่อมไม่มี ทุกข์ทั้งหลายเสเมอด้วยขันธ์ ย่อม
ไม่มี สุขอื่นจากความสงบ ย่อมไม่มี

วาระครบรอบ

128 ปี

พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)

พระผู้ปราบมาร หลวงปู่วัดปากน้ำภาษีเจริญ

10 ตุลาคม วาระครบรอบ 128 ปี พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) พระผู้ปราบมาร

"วันนี้เป็นไปเป็นกัน หากเราไม่บรรลุธรรมที่พระบรมไตรโลกนาถได้ทรงบรรลุลังก์ เราจะถวายชีวิตเป็นพุทธบูชา หากเราจะต้องตายไปในครั้งนี้ ก็จะได้เป็นเยี่ยงอย่างแก่ผู้ที่จะตามมาภายหลัง จะได้ยึดถือเป็นแบบปฏิบัติต่อไป ก็จะได้อานิสงส์อีกสองหนึ่ง"

พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ฉายา จนฺทสโร หมายถึง ผู้นำแสงสว่างมาสู่โลก ประดุจพระจันทร์ส่องสว่างยามราตรี เป็นพระวราหคและชั้นเทพ ฝ่ายวิปัสสนาธุรั� มีนามตามสัญญาบัตรประกอบพัฒนศมนต์ศักดิ์ว่า พระมงคลเทพมุนี ศรีรัตนปฏิปักษิณ สมารี วัดรุสุนทร มหาคณิสสร บรรลุสัมมาภรณ์ ความว่าดี ศิษยานุศิษย์ได้กล่าวนามด้วยความเคารพว่า หลวงปู่วัดปากน้ำภาษีเจริญ

เดิมชื่อ สด มีแก้วน้อย เกิดเมื่อวันที่ 10 ตุลาคม พ.ศ. 2427 ตรงกับวันศุกร์ รวม 6 คำ เดือน 11 ปีวอก 乙酉 จุลศักราช 1246 ในสมัยรัชการที่ 5 ณ ตำบลสองพี่น้อง อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นบุตรคนที่สองของนายเงินและนางสุดใจ มีแก้วน้อย มีพี่น้องร่วมบิดาบิดา 5 คน

ตั้งใจบวชตลอดชีวิต

เมื่อบิดาได้ถึงแก่กรรม จึงรับภาระดูแลการค้าแทน วันหนึ่งนำเรือกลับจากการขายข้าวผ่าน

คลองบางอี้เท่น ซึ่งได้ชื่อว่าแม่โจรผู้ร้ายชุกชุม ท่านนึกถึงความตายขึ้นมา และได้อธิษฐานจิตในขณะนั้นว่า "ขอเรารอย่าได้ตายเสียก่อนเลย ขอให้ได้บวช เสียก่อน เมื่อบวชแล้วจะไม่ลาสิกขา ขอบวชไปจนตลอดชีวิต"

การหาเงินเลี้ยงชีพนั้นลำบาก บิดาของเจ้าก็หมายอย่างนี้ ต่างไม่มีเวลาว่างกันทั้งนั้น บุรพชน ต้นสกุลก็ทำมาอย่างนี้เหมือนกัน จนถึงบิดาเราและตัวเราในบัดนี้ ก็คงทำอยู่อย่างนี้ ก็บัดนี้บุรพชน ทั้งหลายได้ตายไปหมดแล้ว แม่เจ้าก็จักตายเหมือนกัน เราจะมัวแสวงหาทรัพย์อยู่ทำไม ตายแล้วเข้าไปไม่ได้ บวชดีกว่า ท่านบอกว่าเริ่มอธิษฐานมาตั้งแต่อายุ 19 ปี จึงเริ่มทำงานสะสมทรัพย์ เพื่อให้มารดาเราได้ใช้เลี้ยงชีพไปจนตลอดชีวิต

เดือนกรกฎาคม 2449 ท่านได้อุปสมบท เวลาหนึ่นอายุอย่างเข้า 22 ปี ณ วัดสองพี่น้อง จ.สุพรรณบุรี มีญาณว่า จนฺทสโร พระอาจารย์ดี วัดประดู่ศาลา อ.เมือง จ.สุพรรณบุรี เป็นพระอุปัชฌายะ พระครูวินayanuyod (เหนียง อินทorchio) เป็นพระกรรมาจาฯ อาจารย์ พระอาจารย์โนน่ง อินทสุวนโนน เป็นพระอนุสาวนาเจ้ารย์

เมื่ออุปสมบทแล้วพอรุ่งขึ้นอีกวัน ท่านก็เริ่มลงมือปฏิบัติพระกรรมฐานต่อ กับพระอาจารย์เนียม วัดน้อย อ.บางปลา major จ.สุพรรณบุรี ในขณะเดียวกันได้เริ่มเรียนคันถั่วไว้เป็นด้วย ท่านมีข้อสงสัยอย่างรู้ความหมายคำว่า อวิชชากุจยา ซึ่งไม่มีครบทราบ เมื่อออกพรรษาจึงเดินทางมาที่วัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม เพื่อศึกษาด้าน

พระมงคลเทพมุนี (สด จันทสโกร)

คันถั่งกระ

เมื่อถึงวันพระขึ้น 8 ค่ำ และขึ้น 15 ค่ำ ท่านก็มักไปหาพระอาจารย์สอนฝ่ายปฏิบัติสมณะ วิปัสสนาผู้ทรงคุณวุฒินิสำนักต่างๆ อาทิ ท่านเจ้าคุณสังวนานุวงศ์ (เอี่ยม) วัดราษฎราราม (วัดผลบ), ท่านพระครูญาณวิรัติ (เปี้ย) วัดพระเชตุพน, สำนักของพระอาจารย์สิงห์ วัดละหารทำ รวมทั้งศึกษาจากพระไตรปิฎกและคัมภีร์ต่างๆ มีมูลกัจจายน์ ธรรมบทที่บันนี และสารสังคಹะ เป็นต้น ต่อมาในพระชาที่ 11 จึงได้กราบลาท่านเจ้าป่าพระคุณสมเด็จพระพุฒาจารย์ (เข็ม อมมสโกร) อธิบดีสงฆ์ วัดพระเชตุพนฯ เพื่อไปจำพรรษา ณ วัดโบสถ์บัน ต.บางคูเวียง อ.บางกรวย จ.นนทบุรี เพื่อหลีกเรือนปฏิบัติธรรม

เข้าถึงปัญมมරค

กลางพระชาที่ 12 ณ วัดโบสถ์บัน ต.บางคู-

เกียง อ.บางกรวย จ.นนทบุรี ในวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 10 ท่านได้มีความคิดที่จะกระทำการเพียรอป่า อยู่กุฏิญี่ปุ่นแต่เข้าตู้รู้ พระหวานระลึกขึ้นว่า “ในเมื่อเราตั้งใจจริงฯ ในการบวช จำเดิมอายุ 19 เราได้ปฏิญาณตนบวชจนตาย ขออย่าให้ได้ตายในระหว่างทางก่อนบวช บัดนี้ของจริง (ธรรมะ) ที่พระพุทธเจ้าท่านรู้ ท่านเห็น เราก็ยังไม่ได้บรรลุยังไรมีรู้ไม่เห็นฯ สมควรแล้วที่จะต้องกระทำการอย่างจริงจัง”

เมื่อกลับจากบินมาตเสร็จแล้วก็ได้อเข้าเจริญภัณฑ์ในคุโบสถ โดยตั้งใจว่า หากไม่ได้ยินเสียงกลองเพลจะไม่ยอมลุกจากที่ ขณะนั้นเวลาประมาณ 8 โมงเช้าเศษๆ ท่านเริ่มทำความเพียรทางใจหลับตาภูนา “สัมมา อะระหัง” เรื่อยไปในที่สุดจิตก็ค่อยๆ สงบลงทีละน้อยๆ แล้วรวมหยุดเป็นจุดเดียวกัน เห็นเป็นดวงไฟบริสุทธิ์ (ดวงปัญมมารค/ดวงธัมมามานุปัสสนาสติปัญญา) ติดอยู่ที่

"ศูนย์กลางภายใน" เป็นเหตุให้ใจชุ่มชื่นเบิกบานอย่าง
บอกไม่ถูก

วันนี้ท่านมีความสุขทั้งวัน ดวงดาวรวมขึ้นดัน
ซึ่งเป็นดวงไสว่ว่างก็ยังเห็นติดอยู่ที่ศูนย์กลางภายใน
ไม่ขาด ท่านได้รำพึงว่า "ความสว่างเช่นนี้ไม่เคยมี
มาก่อนเลยในชีวิตของการบำเพ็ญธรรม เราไม่เคย
เห็นความสว่างใดจะเทียบเท่าได้ ความสว่างแห่ง
ดวงอาทิตย์ยังห่างไกล เท่าที่เห็นอุปมาเหมือน
แสงหิ่งห้อยกับคอมไฟ" ทำให้ท่านหวานระลึกถึง
พระพุทธเจ้าในนานบทหนึ่งที่ว่า "นตถิ สนธิ ปริ สุข" แปล
ว่า สุขอื่นนอกจากความสงบไม่มี เมื่อใจหยุดก็เกิด
ความสงบ เมื่อสงบจิตย่อมเป็นสุข และได้ตั้งใจว่า

"วันนี้เป็นไปเป็นกัน หากเราไม่บรรลุธรรมที่
พระบรมไตรโลกนาถได้ทรงบรรลุแล้ว เราจะถวาย
ชีวิตเป็นพุทธบูชา หากเราจะต้องตายไปในครั้งนี้
ก็จะได้เป็นเยี่ยงอย่างแก่ผู้ที่จะตามมาภายหลัง จะ
ได้ยึดถือเป็นแบบปฏิบัติต่อไป ก็จะได้อานิสงส์อีก

โปรดหนึ่ง

เย็นวันนั้น ภายในหลังจากที่ท่านลงพระ
ปาฏิโมกข์แล้ว ท่านจึงรีบทำการกิจส่วนตัว จากนั้น
จึงเข้าไปในพระอุโบสถแต่เพียงรูปเดียว เมื่อกราบ
พระประธานแล้ว จึงได้ตั้งสัตยาธิช្យานว่า

"ขอพระองค์ได้ทรงพระกรุณาโปรด恕ฯ
พระพุทธเจ้า ทรงประทานธรรมที่พระองค์ได้ทรง
ตรัสสูญอย่างน้อยที่สุดแล่ง่ายที่สุด ที่พระองค์ได้ทรง
บรรลุแล้วแด่ข้าพระพุทธเจ้า ถ้าข้าพระพุทธเจ้ารู้
ธรรมของพระองค์แล้ว จักเกิดโขนาแก่พระศาสนา
ของพระองค์ ขอพระองค์อย่าได้ทรงพระราชนدان
เลย ถ้าจะเป็นคุณแก่พระศาสนาของพระองค์แล้ว
ขอพระองค์ได้ทรงพระกรุณาโปรดพระราชนدانแด่
ข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะขอรับเป็นทนายในพระ
ศาสนาของพระองค์ไปจนตลอดชีวิต"

เมื่อได้ตั้งสัตยาธิช្យานแล้วท่านก็เริ่มนั่ง¹
หลับตาเจริญกัมมัฏฐานต่อไป ประมาณครึ่ง

หรือค่อนคืน ก็เห็นผังของจิตของพระพุทธเจ้า (ธรรมกายโดยตระกูล) ในระหว่าง มัชฌิมยามกับปัจจามยามติดต่อกัน ท่านได้รำพึงขึ้นในใจว่า

"คุณภีร์ ใจหาย ธรรมเป็นของลึกซึ้งถึงเพียง
นี้ ควรจะไปคิดคาดคะเนเอาได้ พ้นวิสัย ของความ
ตรึก นึก คิด ถ่ายังตรึก นึก คิด อุญญาเข้าไม่ถึง ที่จะ
เข้าใหถึงต้องทำใหรู้ตรึก รู้นึก รู้คิด นั้นหยุดเป็นจุด
เดียว กัน แต่พอหยุดก็ดับ แต่พอดับแล้วก็เกิด ถ้าไม่
ดับแล้วไม่เกิด นี้เป็นของจริง หัวต่อหัวมีเป็นอยู่ต่องนี้
ถ้าไม่ถูกส่วนดังนี้ก็ไม่มี ไม่เป็นเด็ดขาด"

รำพึงอย่างนี้สักครู่ในขณะ เกรงว่าความมีความ
เป็นนั้นจะเลือนไปเสียจึงเข้าที่ ดำรงสมาริมั่น ต่อ
ไปตลอดปัจจามยาม ในขณะดำรงสมาริมั่น อุญ
อย่างนั้น เห็นวัดบางปลา ปรากฏขึ้นในนิมิต จึงเกิด
ภูมิทัศสนะขึ้นอยู่ว่า ธรรมที่รู้ว่าได้ยกนั้น ในวัด
บางปลาจะต้องมีผู้รู้เห็นได้อย่าง แน่นอน ออก
พราชาแล้วได้ไปสอนที่วัดบางปลา 4 เดือน มี

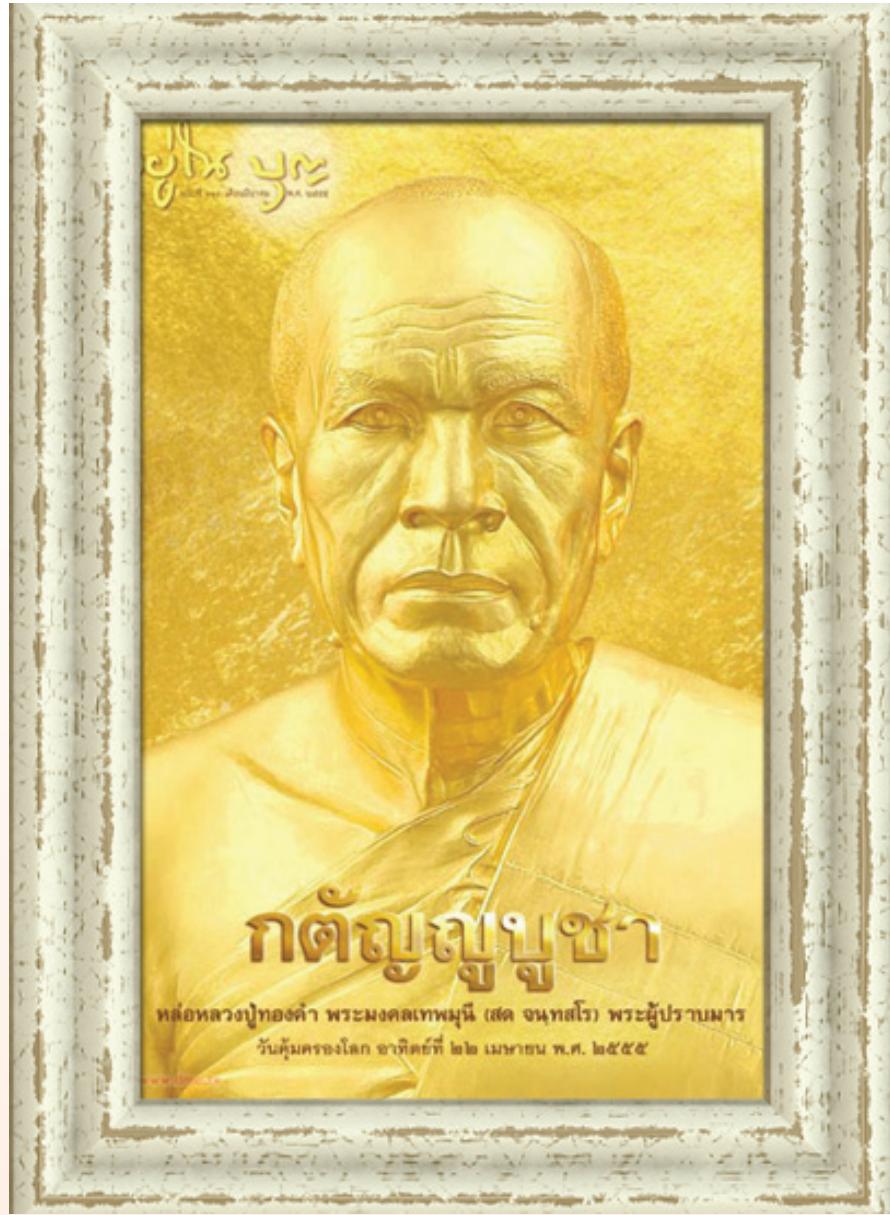
พระทำเป็น (ได้เข้าถึงธรรมกาย) 3 รูป คือ พระ^๑
สังวาลย์ พระแบบ และพระอวม กับคุณหัสตี 4 คน
นับแต่นั้นมาหลวงพ่อฯ ก็เป็นพระวิบัติสนาจารย์ที่
คนเคารพรู้จักและยกย่องบูชา กันทั่วไป

สมเด็จพระสังฆราชองค์ที่ ๑๗ นิพนธ์
“ธรรมกายนั้นให้ผลแก่ผู้ปฏิบัติ”

คำว่า "ธรรมกาย" นี้ มีพระบาลีรับรอง
มากราย ปรากฏ เช่นใน อัคคคัญสูตร ที่มีนิยาย
ปางภูวරรค พระสุตตันตปีฎก ว่า

“ตถาคตสุส วาเสภาสุ เอตํ ဓမุกداโยติ วจน์ ...
ดูกร! วาเสภาสุ ธรรมกายนี้เป็นชื่อของพระตถาคต”

“ตถาคตสุส เหตํ วาเสภาสุ อธิวจน์ ဓมุกда^๒
โยติ ဓิติปि พุทธมกาโยติ ဓิติปि ဓมุกดาโยติ ဓิติปि พุทธมก
ดาโยติ ဓิติปि ดูกร! วาเสภาสุและภารทาวาช คำ
ว่าธรรมกายก็ได้ พรหนกายก็ได้ ว่าธรรมภูติก็ได้ ว่า

พรวมภูต ก็ เป็นชื่อของพระตถาคต”

สมเด็จพระอวิริยวงศاقتญาณ (ปุ่น ปุณณ
สิริ) สมเด็จพระสังฆราชองค์ที่ 17 วัดพระเชตุพน
วิมลมังคลาราม ทรงพระนิพนธ์ประวัติของหลวง
ปู่วัดปากน้ำและคำว่า “ธรรมกาย” ไว้ ยกมาพอ
สังเขป ดังนี้

“หลวงพ่อสด วัดปากน้ำ ปฏิบัติเพื่อกำจัด
โภค เช่นนี้ (โลก 娑婆 หลง) มีปฏิปทาเดินสายกลาง
ไม่ห่วงในลักษณะการเพื่อตน แต่ขวนขวยเพื่อ

ส่วนรวม กิจการนิมนต์
ทางไก่ลงกับด่างคืน
แล้วท่านรับนิมนต์น้อย
นัก โดยท่านเคยแจ้งว่า
เสียเวลาอบรมผู้ปฏิบัติ
ท่านมีความมุ่งหมาย
ใช้ความเพียรติดต่อกัน
ทุกวัน ชีวิตไม่พอแก่การ
ปฏิบัติ ... การปฏิบัติ
ของคณะกัมมังฏารานวัด
ปากน้ำ ย่อมเป็นไปตาม
ระเบียบที่หลวงพ่อได้วาง
ไว้ ... ธรรมกายของวัด
ปากน้ำแพร่ไป
แทบทุกจังหวัด ยิ่งกว่า
นั้นยังไปแสดงธรรมฯ
นุภาพยังภาคพื้นยุโรป
ด้วย ... ธรรมกายนั้น
ให้ผลแก่ผู้ปฏิบัติเป็น
มหาศจรรย์ จะเป็นเด็ก
หรือผู้ใหญ่ ภิกษุหรือ
สามเณร เมื่อได้ปฏิบัติถึง
ขั้นก็ได้ธรรมกายเหมือน
กัน หลวงพ่อชอบพูดแก่
ใคร ๆ ว่า เด็กคนนั้นได้

ธรรมกายและชอบยกเด็ก ๆ ขึ้นอ้าง ลักษณะนี้เป็น^๑
อุบายวิธีให้ผู้ใหญ่สนใจด้วย ... อาจเกิดอุตสาหะใน
การปฏิบัติธรรม...”

ในวาระ 128 ปี หลวงปู่วัดปากน้ำ นับเป็น
โอกาสบุญพิเศษที่พวงเร้าจะได้พัวรอมใจกันสั่งสม
บุญใหญ่ตักบาตรพระ 12,800 รูป ณ ลานบุญเพื่อง
พิชา จ.สุพรรณบุรี และพิธีปลุก功德าวราษฎร ในวัน
พุธที่ 10 ตุลาคม พ.ศ.2555 ที่ผ่านมา

อะไร? ที่ทำให้ต้อง....เปลี่ยนใจ

จากหนังสือ
อะไรที่ทำให้ต้องเปลี่ยนใจ
เล่ม 1 เรื่องที่ 1

ผม...เคยคิด จะมาเผลอวัด !!!

พ.อ. ณัฐสรณ์ สาริมาน
ประจำ ศบบ.รภก.หน.รภ.การบิน
ทหารบก

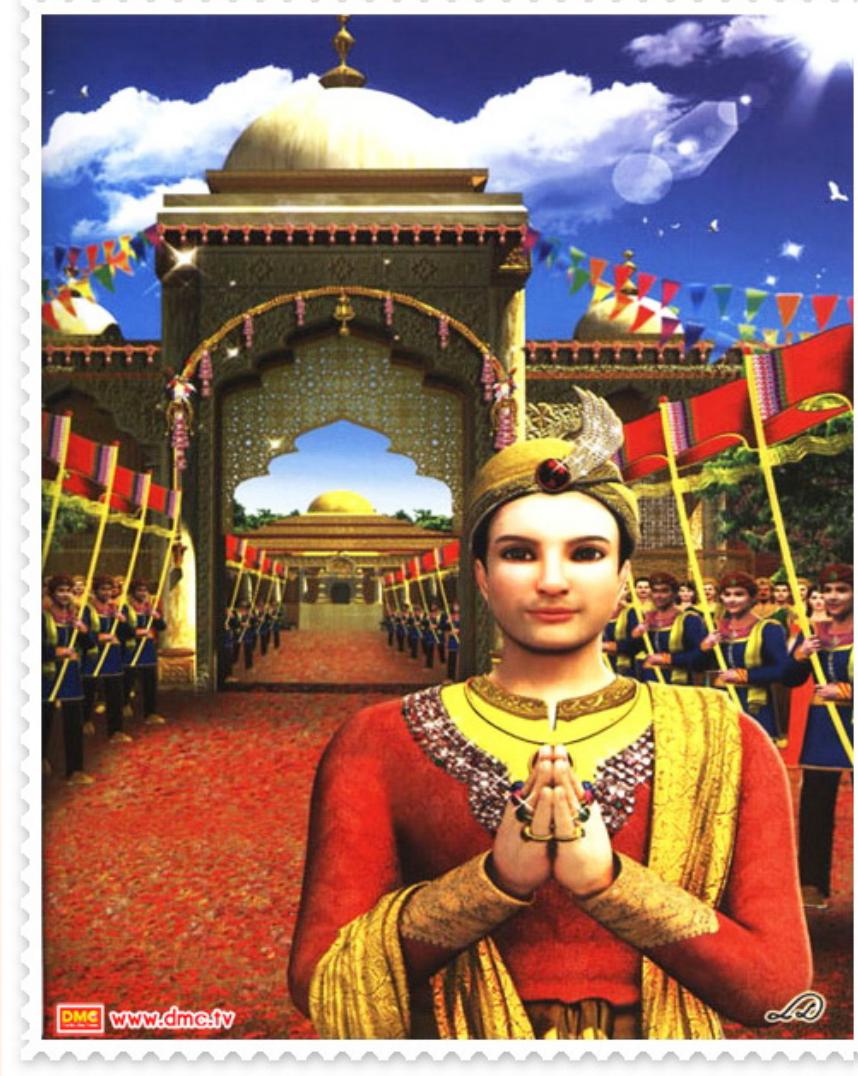
" ผม...เคยคิดจะมาเผลอวัด
เคยพูดกับนายพลระดับบีกฯ ว่า
ทำไมพี่ปล่อยวัดพระธรรมกาย
ให้ตามาถึงขนาดนี้ "

ผมเป็นคนหนึ่ง ที่เคย
เกลียดวัด ไม่ชอบวัดพระ
ธรรมกายอย่างรุนแรงถึงขั้นที่
จะมาเผลอวัด และในฐานะที่
ผมมีตำแหน่งหน้าที่ทางการ
โดยตรง ถูกปลูกฝังเรื่องการรัก^{ชาติ ศาสนา พะนما} กษัตริย์
มาอย่างตื้มด้ำเข้าไปในสายเลือด
ผมยังเคยคิดเลยว่า วัดพระ-

ธรรมกายทำให้ศาสนาแตกแยก
ขึ้นๆ จนปัจจุบัน คนมาวัดนี้เป็นแสนๆ โดยอย่าง
หยุดยั้งไม่ได้ สร้างโน่นสร้านนี่อะไรกันนักหนา ผม
ถึงขนาดที่ว่าไปหานายพลระดับบีกฯ บอกว่า " พี่ๆ
ทำไมพี่ปล่อยวัดพระธรรมกายให้ตามาถึงขนาดนี้ "

" ทำไมถึงปล่อยให้วัดลอยนวลด " นายพลท่าน
นั้นตอบว่า " เรื่องนี้มันพูดยาก เพราะมีผู้ใหญ่หลาย
ท่านมาวัดนี้ " ตอนนั้นผมหัวรุนแรงมาก ขนาดเข้า
สอนชั้นผู้บังคับกองร้อย และชั้นผู้บังคับกองพันทั้ง
16 เหล่าของกองทัพบก ผมสั่งนักเรียนของผมเลย
ว่า ห้ามมาวัดนี้ "

ท่านอนาคตบินฑิกศรีชัย

แต่แล้วคนไก่ล็ตัวที่ผมรักที่สุด คือภราษฎรของ ผมเอง กลับมาเข้าวัดนี้อย่างไม่เลิ่มหลิ่มตาม ผมจึงตัดข่าวหนังสือพิมพ์ทั้งหมดเอาไว้ให้เชออ่านและ ต่อว่าอย่างหนัก ถึงขนาดซู่เรอว่า " ระหว่างวัดกับ ผมเชอเลือกใคร ? " ภราษฎรผมกลับตอบว่า เชอเลือกวัด ไม่ว่าจะเป็นอย่างไร เชอ ก็เลือกวัด ผมและเชอ จึงนัดกันไปหยอด แต่ในที่สุดภราษฎรของผมก็บอกว่า เชอเชื่อว่าวัดจะสอนให้ลูกเป็นคนดีได้ ขอให้ทำ เพื่อลูก ให้เขียนปืนั่งสมาชิก กับลูกสักครั้ง ผมจึงยอม และคิดในใจว่า

ถ้าวัดสอนไม่ดียังไง ผมก็จะไม่ทำ ผมไม่

ยอมถูกล้างสมองอยู่แล้ว เพราะไม่อยากทะเลกัน รุนแรงอีกและที่สำคัญผม ต้องยอมทำเพื่อลูก ซึ่งผล ก็คือ แปลงมากางเลย หลัง จากที่ลูกชายวัยรุ่นทั้งสอง คนไปนั่งสมาชิกและเริ่ม ไปวัดพระธรรมกาย เข้า เปลี่ยนไปมาก เข้าเป็นคน ดีเหมือนเป็นคนใหม่จนผม ปลื้มใจ จากนั้นผมก็เริ่มใจ เปิด แต่ก็ยังคิดว่า ต้องมา หาข้อแท้จริงกับทางวัดให้ ได้

ช่วงแรกที่ผมมา ผม ลังจับผิดในทุกเรื่อง จน กระทั้งมาเจ้าลีกถึงที่มา ที่ไปของวัด หลังจากมา ศึกษามานั่งสมาชิกที่วัด มา พึ่งคำสอนของหลวงพ่อ เจ้าอาวาสบ่ออยฯ ประกอบ กับภารยาคอยอธิบายข้อ สงสัยต่างๆ ให้ฟัง และ

เปิดรายการธรรมะของทางวัดให้ผมดู ตัวผมเลย ได้ฟังคำสอนของวัดนี้ ในที่สุดก็พบว่า ไม่เห็นพระ วัดนี้สอนอะไรที่ไม่ดีอย่างที่เขาว่ากันเลย ตั้งแต่นั้น เลยเริ่มเข้าใจ รู้แล้วว่าทำไม่วัดต้องสร้างใหญ่โต จากเดิมที่เป็นวัดเล็กๆ แวดปุ่มฐานี ซึ่งสมัยนั้น กันดารสุดๆ มีศาลาปฏิบัติธรรมจุคนได้มากที่สุดก็ แค่ 400 กว่าคน แต่หลังจากนั้นคนก็เริ่มแห่กันเข้า วัดนี้มากขึ้นเรื่อยๆ จนพื้นที่ของวัดจุคนไม่พอคนมา วัดต้องมานั่งตากแดดเบรี้ยงๆ บางทีหน้าฝนก็เปียก ปอนกันหมด วัดจึงต้องขยายพื้นที่และสร้างศาลา เพิ่มขึ้นตามปริมาณคนที่มา

เพราะเขามาแล้ว จะไปไล่เขาไม่ให้มาก็ไม่

ได้ ปัจจุบันคนยังแหกน้ำอีกเป็นแสน พอมีงานบูญใหญ่ๆ ที่ไร่ พื้นที่ 2,000 ไร่ของวัด รู้สึกเล็กลง ไปแล้ว ที่จอดรถก็ไม่ค่อยพอ ผม่วงล้าคุณมาดูกัน จริงๆ ก็จะต้องคิดตรงกันกว่า 2,000 ไร่ ยังเล็กเกินไป หลังจากที่ผมศึกษาพุทธศาสนามากขึ้น ทำให้ผมพบว่า

วัดพระเชตวันมหาวิหาร ที่ท่านอนุภาพบิณฑิกเศรษฐีสร้างถาวร พะพุทธเจ้า มีราศีถึง 540 ล้านบาท ถ้าเทียบเป็นเงินในปัจจุบันก็เกือบแสนล้านบาท พะพุทธเจ้าทรงประทับอยู่ที่นี่ถึง 20 กว่าพรรษา ซึ่งหากมาศึกษาถึงคำสอนจริงๆ แล้ว จะพบว่าที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงสอนให้พระภิกษุมีความสมถะ สันโดษทำอะไรให้เรียบง่ายนั้น พระองค์ทรงสอนในเบื้องของการฝึกตน ในเรื่องของการเป็นผู้อยู่อย่างเรียบง่าย มีอาหารที่เข้าตักบาตร นาօย่างไร ก็ทำตนให่ง่ายต่อการขับฉัน อีกทั้งยังมีพุทธบัญญัติห้ามพระภิกษุสร้างกฎวิธีที่พากาศัยใหญ่จนเกินควร

แต่ในเบื้องของการสร้างศาสนสถาน เพื่อให้คนมาฟังธรรมให้ได้มากที่สุด พระองค์กลับทรงชี้มุขอนุโมทนา เห็นด้วยอย่างยิ่งกับการสร้างวัดใหญ่ๆ ซึ่งออกจากวัดพระเชตวันแล้ว ก็ยังมีอีกหลายวัด เช่นวัดปุพพาราม ที่นางวิสาขาราถาวรเป็นโลง舶ลาส� ค่าก่อสร้างตั้งหลาหมื่นล้านเช่นกัน เพราะท่านหวังเพื่อให้เป็นประโยชน์ด้านเผยแพร่พระพุทธศาสนาต่อไป

หากพระองค์ไม่ทรงทำอย่างนี้เมื่อ 2,548 ปีที่แล้ว ก็คงไม่มีพระพุทธศาสนาตกทอดมาจนถึงปัจจุบันไม่มีหลักฐานทางศาสนาใดหลงเหลือ ซึ่งผมคิดว่า หากจะพูดว่ารัชพระธรรมกายใหญ่โตแล้ว ผม่วงวัดนี้ยังคงเล็กมากด้วยซ้ำ เมื่อเทียบกับสมัยพุทธกาลเมื่อผม่วงแล้วผมูกเพิ่งเข้าใจ

เพื่อยากให้ทุกคนมีส่วนเป็นเจ้าของ เมื่อวู๊ดเป็นเจ้าของมีใจผูกพันอยู่กับพระพุทธเจ้าและคำสอนของพระองค์แล้ว ก็จะมาช่วยกันดูแลรักษา มาพร้อมเพรียงกันปฏิบัติธรรม ซึ่งเมื่อเจดีย์สร้างเสร็จแล้ว ก็จะกลายเป็นเจดีย์ของชาพุทธทั่วโลก ทุกคนจะเป็นเจ้าของร่วมกัน เป็นสมบัติของแผ่นดินที่ต่างชาติจะต้องอศจรรย์ใจ ซึ่งวัดเองก็ใช่ว่าจะเอาไปขายได้เมื่อไร หากขายจริงๆ ..ครรภะซื้อเจดีย์หรือ ?

ทุกวันนี้หากถามว่าพุทธศาสนามีอะไรเป็นศูนย์รวมบ้าง อิสลามเข้ายังมีเมกะ เข้ายังห้ามกินเหล้า ต้องละหมาดวันละ 5 ครั้ง คริสต์เขาก็มีอาทิตย์ ไปโบสถ์กันทุกวันอาทิตย์ ต้องมีหน้าที่แบ่งเงินเดือนของตัวเองมาบริหารงานศาสนานของเขา ส่วนคนพุทธไม่มีกฎอะไรมาบังคับเลย มีอะไรที่นำภาคภูมิใจในการนับถือศาสนาประจำชาตินั้นบ้างซึ่ง คนพุทธสมัยนี้นอกจาก ศีลยังไม่ถือแล้ว เขายังขยายวัดขยายวัว เขาว่าทำบุญยังไปห้าม ยังไปโจรตือก

ผม่วงมันแปลกดู เราคงต้องมาทบทวนอะไรกันบ้างอย่างนั้นรับ

*กระผมขอกราบขอมาต่อพระเดชพระคุณหลวงพ่อ แฉคณะสงฆ์ ที่เคยคิดออกุศล พุดอกุศลขอได้โปรดอุดโถช ให้เป็นอโහสิกธรรมต่อกระผมด้วยเดด

เขากล่าวว่า ฟ้ากับดินไกลกัน
และฝังทะเลกีไกลกัน
แต่ธรรมของสัตบุรุษกับ
อสัตบุรุษไกลกันยิ่งกว่านั้น

นภณจ ทูเร ปฐวี จ ทูเร ปาร์ สมุทธสส ตพาหุ ทูเร^๑
ตโตต หเว ทูรตร วนนติ สตณจ ဓมโม อสตณจ ราช

พุทธพลจ

Dhamma TIME

ติดต่อสอบถามโทร.02-831-1774
www.dmc.tv ให้คุณอยู่ในบุญตลอดเวลา